

Z CZTERECH STRON GMINY

BIULETYN INFORMACYJNY GMINY SIEPRAW

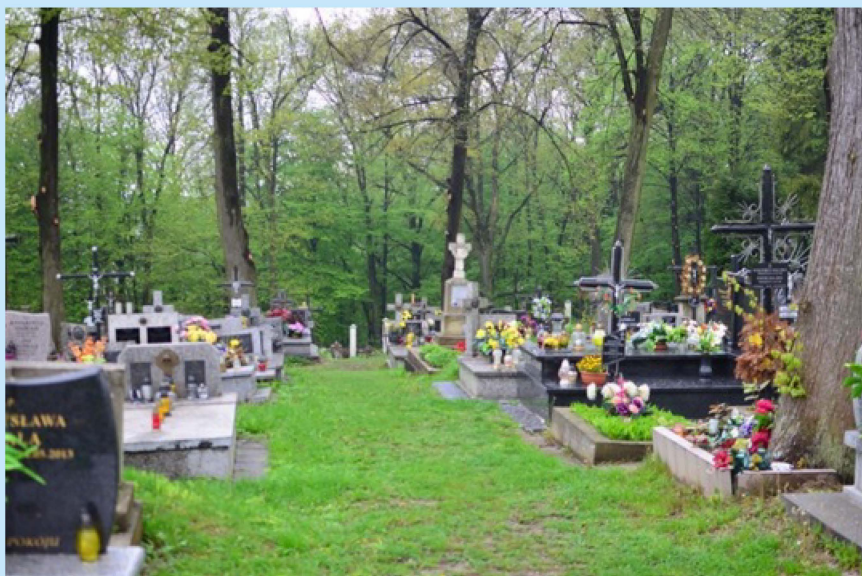
Siepraw na stronie internetowej: www.siepraw.pl
Zapraszamy do odwiedzania!

Nr 3 (70) /2015

Koszt wydania: 1 zł

Magdalena Ponichter

„Zasypia cmentarz”



Wiatr strąca z drzew ostatnie liście
Na rzędy mogił, w gałęziach śpiewa
Tym, co odeszli i śpią w pokoju

Pod prostym krzyżem czyjeś nazwisko
Urodził się ... kochał, żył i pracował -
Zasnął snem wiecznym, prosi o „Zdrowaś”.

Ktoś przyniósł kwiaty, zapalił świeczkę
Tym co odeszli, a dziś tak liczą
Na nie wędnące kwiaty różańca
Wiatr strąca liście.

Miniemy wszyscy ...
Zasypia cmentarz i gasną znicze
Krzyż nad mogiłą otwarł ramiona
Ja jestem Życiem.



Zatoka Zakliczyńska (fot. Michał Baran)



Wizualizacja projektu zagospodarowania Zatoki Zakliczyńskiej str. 7



Z kolejną wizytą w Rumunii str. 8



Goście z Rumunii w Sieprawskim Gimnazjum str. 8



Gimnazjaliści na tropie Anieli ... str. 10



Siepraw bez barier str. 11



Czechówka - czas na rekreację str. 11



Europejski Dzień Języków w Szkole Podstawowej w Czechówce str. 12



Radosny czas w ekologicznym świecie młodych str. 12

Wieści gminne...

Informacja o pracy Rady Gminy

Po wakacyjnej przerwie w lipcu i sierpniu Rada Gminy wznowiła działalność w miesiącu wrześniu. W czerwcu Komisja Rewizyjna odbyła planowane posiedzenie, na którym dokonano kontroli jednostek OSP na terenie gminy.

We wrześniu odbyły się trzy posiedzenia komisji i dwie sesje. Podczas dwu posiedzeń wspólnych wszystkich komisji i na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej przygotowano opinie do uchwał na kolejne sesje.

Na sesji 2 września 2015 roku radni zajmowali się m.in. dokonaniem korekty w uchwale budżetowej na rok 2015. Podjęto również uchwałę w sprawie Roczego Programu Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi na rok 2016, przy czym sformułowane zostały zasadnicze cele i zakres współpracy oraz wysokość środków finansowych z budżetu gminy w kwocie 139.000. Na tej sesji zajęto się także zmianą uchwały w sprawie ustalenia przebiegu dróg gminnych w miejscowościach Czechówka, Zakliczyn i Siepraw celem uporządkowania prawnego położenia tych dróg. Radni gminy po analizie działalności Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski podjęli uchwałę o wystąpieniu gminy Siepraw ze Stowarzyszenia.

Dyrektor GOKiS-u Natalia Postrzech podziękowała radnym za udział i pomoc w organizacji XVII Dożynek Powiatowych w naszej gminie 30.VIII.2015r. wyrażając nadzieję, że impreza spełniła oczekiwania mieszkańców.

Na drugiej sesji 30 września 2015 roku dokonano kolejnej zmiany uchwały budżetowej na rok 2015 i wieloletniej prognozy finansowej Gminy Siepraw. Było to podyktowane koniecznością zaciągnięcia nowego kredytu w wysokości 2,5 mln zł m.in. na wyprzedzające finansowanie inwestycji związanych z budową kanalizacji z funduszy PROW i POIiŚ, albowiem środki unijne spłyną do budżetu po wykonaniu prac i będzie to prawdopodobnie w I kwartale przyszłego roku. Trzeba też wiedzieć, że takie kredyty nie wpływają na wskaźnik zadłużenia gminy, który obecnie utrzymuje się na poziomie 30 % i jest to wynik bardzo dobry.

O ile chcemy, aby drogi powiatowe, chodniki i zatoki autobusowe w naszej gminie były budowane i

modernizowane konieczne było przejęcie od Powiatu Myślenickiego zadań publicznych związanych z opracowaniem dokumentacji projektowej wymagającej środków finansowych i stąd uchwała w sprawie wyrażenia zgody na przejęcie tych działań. Uchwała podjęta w sprawie Wieloletniego Programu Gospodarowania Mieszkaniowym Zasobem Gminy w latach 2016-2020 uporządkowała kwestię mieszkań stanowiących własność gminy. Na dzień dzisiejszy gmina dysponuje czterema lokalami stanowiącymi jej własność i jednym lokalem obciążonym dożywociem. Nie planuje się rozbudowy zasobów mieszkaniowych przynajmniej do 2020 ze względu na inne ważne potrzeby.

Rada Gminy po analizie i pozytywnych opiniach wydanych przez Komisję przyjęła informację Wójta o wykonaniu budżetu Gminy za I półrocze 2015 roku oraz informację o kształtowaniu się wieloletniej prognozy finansowej Gminy Siepraw.

Ze względu na obowiązek wyboru ławnika do Sądu Rejonowego w Myślenicach przez Radę Gminy, radni uchwalili regulamin głosowania w wyborach ławników, a następnie po tajnym głosowaniu i ogłoszeniu wyników przez Komisję Skrutacyjną podjęli uchwałę o wyborze ławnika do Sądu Rejonowego w Myślenicach, którym została Pani Barbara Ryszarda Piwowarska z Zakliczyna.

Pomiędzy sesjami, 28 września odbyła sesja strategiczna w związku z przystąpieniem do opracowania nowej Strategii Rozwoju Gminy Siepraw na lata 2015-2022. Sesja miała charakter warsztatowy, ponieważ chodziło o to, aby inwencja uczestników, którzy reprezentowali różne środowiska przyczyniła się do wytworzenia nowych kierunków działania na kolejne lata. Na sesji dokonano podsumowania osiągnięć z poprzedniej strategii, równocześnie przedstawiając bieżące rezultaty działań i uwypuklając warunki jakimi dysponuje nasza gmina do tworzenia nowej rzeczywistości w najbliższych latach.

/Leszek Wierzba/

Pytania do Wójta Gminy:

1. Czy Gmina ma już skonkretyzowane plany wykorzystania nowej puli środków unijnych? Wójt Gminy: Te plany w dłuższej perspektywie czasowej rozpracowujemy. Aby się dobrze przygotować chcemy opracować Strategię Gminy na lata 2016- 2023. Jak ważna jest dobra Strategia, zakładająca długoterminowe cele przekonał się w przeszłości. Strategia Gminy ułatwia pracę Rady Gminy, pomaga ustalić dla każdego roku budżetowego zadania priorytetowe i to w taki sposób, aby zapewnić zrównoważony rozwój wszystkich miejscowości. Więcej informacji o pierwszym etapie prac nad nową strategią prezentujemy w nin. biuletynie. Już na etapie formułowania celów strategicznych w naszym zasięgu pojawiła się możliwość działania na rzecz poprawy stanu powietrza, a mianowicie możliwość montażu 100 zestawów kolektorów słonecznych na domach prywatnych

mieszkańców po przystąpieniu Gminy do partnerskiego porozumienia z gminami Niepołomice, Wieliczka, Skawina i Miechów o czym też szerzej w nin. biuletynie. Opracowujemy również program ochrony powietrza, dzięki któremu m.in. mieszkańcy gminy będą mogli korzystać z funduszy zewnętrznych na wymianę sposobów ogrzewania domów, aby eliminować zanieczyszczenia będące skutkiem spalania złego węgla, śmieci, plastików! Szerszą informację nasi Czytelnicy znajdą wśród artykułów „Gazetki”. Zarówno Strategia jak i Program ochrony powietrza są dokumentami niezbędnymi przy staraniach o środki finansowe zewnętrzne. Równocześnie z tymi dokumentami tworzony jest program rewitalizacji centrum miejscowości, który jest niezbędny do pozyskania środków z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego na

odnowę obszarów wiejskich. Z tego komponentu programu mogą być finansowane remonty i budowa chodników, parkingów i oświetlenia w centrach miejscowości oraz tzw. „mała architektura”. Pozyskane fundusze umożliwiłyby poprawę estetyki miejscowości i wybudowanie nowych chodników. Z tego działania jest możliwe uzyskanie dofinansowania budowy przedszkola.

2. Wspomniał Wójt o poprzedniej Strategii Gminy - czego z tej strategii nie udało się zrealizować?

Wójt Gminy: Otóż z poprzedniej Strategii udało się zrealizować prawie 100% założonych zadań. Nie udało nam się stworzyć i uruchomić funduszu stypendialnego dla najzdolniejszych uczniów. Fundowaliśmy wprawdzie nagrody w różnych konkursach, czy to gminnych, czy też międzygminnych, a najzdolniejsi absolwenci gimnazjum otrzymywali nagrody Wójta, ale system trwały funduszu stypendialnego wciąż przed nami. Co jeszcze? Wprawdzie powstały nowe Stowarzyszenia w Czechówce i Zakliczynie, które włączają coraz większe kręgi mieszkańców do różnych działań, ale ciągle należy tą strefę rozwijać opracowując projekty wspólnej pracy tak, aby szerzej jeszcze korzystać z dofinansowania.

3. Co jeszcze nowego w bieżącej pracy Wójta?

Wójt Gminy: W br. biorę udział w zebraniach Rodziców we wszystkich szkołach naszej gminy. Chcę się bezpośrednio zapoznawać z opiniami Rodziców i problemami jakie

zgłaszają, także bezpośrednio informować o zamierzeniach gminy dotyczących szkół. Do tej pory do ważniejszych spraw o jakich dyskutowali Rodzice to: bezpieczeństwo dzieci i wnioski o rozszerzenie Karty Dużej Rodziny.

4. Co z zimowym utrzymaniem dróg?

Wójt Gminy: Na przetarg na zimowe utrzymanie dróg gminnych wpłynęła tylko jedna oferta, złożona przez Firmę Usługowo-Handlową Tadeusza Hołuja z Jawornika.

Szkoda, że Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Sieprawiu, która odpowiadała za zimowe utrzymanie dróg gminnych i wewnętrznych w poprzednich latach, nie przystąpiła do przetargu. SKR był informowany o rozpisany przetargu.

Z informacji uzyskanej u Prezesa spółdzielni wiem, że powodem nieprzystąpienia do przetargu są problemy kadrowe - brak odpowiedniej liczby kierowców.

Również Zarząd Dróg Powiatowych rozstrzygnął przetarg na zimowe utrzymanie dróg powiatowych na terenie naszej gminy.

Za utrzymanie zimowe na drogach powiatowych będzie odpowiedzialna firma Pana Raczka z Krzyszkowic, która przedstawiła najkorzystniejszą ofertę. Firma ta świadczyła usługi dwa lata temu.

/Pytania i opracowanie: Wanda Matoga/

Start nowej strategii

W poniedziałkowe (28.09) popołudnie w ramach prac nad nową Strategią Rozwoju Gminy Siepraw na lata 2015-2022 odbyła się sesja strategiczna w sali konferencyjnej sieprawskiego Gimnazjum. Spotkanie, w którym wzięło udział ok. 45 lokalnych liderów (m. in. radni, sołtysi, członkowie stowarzyszeń, kierownicy jednostek), poprowadził Krzysztof Kwatera z firmy LM Consulting, który ma bogate doświadczenia w pracy nad dokumentami strategicznymi samorządów. Moderował On również tworzenie poprzedniej strategii naszej gminy.

Sesję rozpoczął Wójt Tadeusz Pitala, który przywitał zaproszonych gości, a następnie przedstawił stan realizacji poprzedniej strategii. Jak okazało się prawie wszystkie cele wyznaczone na lata 2007-2013 udało się zrealizować. W omawianym czasie wybudowano m. in. hale sportowe w Sieprawiu, Czechówce i Łyczance, siedzibę Biblioteki i GOK, oczyszczalnię ścieków, 53 km kanalizacji. Wykonano 19 km nakładek asfaltowych na drogach powiatowych, 10 km nakładek na drogach gminnych i powiatowych, wybudowano ponad 8 km chodników.

Kolejnym etapem spotkania było zapoznanie się zebranych z diagnozą Gminy Siepraw, którą przedstawił moderator spotkania - Krzysztof Kwatera. Wykorzystał on dane pochodzące z Urzędu Statystycznego, Urzędu Gminy oraz ankiet - a dotyczące najważniejszych dziedzin funkcjonowania gminy. Okazało się, że trend demograficzny w Gminie Siepraw jest pozytywny - dodatni przyrost naturalny oraz jeszcze większe saldo migracji rokuje dobrze dla rozwoju lokalnej społeczności. Podobnie dobrze wygląda struktura wiekowa populacji, niskie bezrobocie, duża liczba podmiotów gospodarczych. Mniej optymistycznie wyglądały w prezentacji: liczba turystów, procent uprawianej ziemi (duży odsetek nieużytków), czy mała liczba

stowarzyszeń. Dużym problemem, jak się okazuje, jest stan powietrza atmosferycznego spowodowany używaniem paliw stałych i śmieci do ogrzewania pieców domowych oraz napływ zanieczyszczeń z zewnątrz (Kraków i Śląsk).

Po zapoznaniu się z diagnozą obecnej sytuacji uczestnicy sesji, podzieleni na cztery zespoły, pracowali nad analizą SWOT gminy najbardziej popularną metodą wykorzystywaną przy opracowywaniu dokumentów strategicznych. Określa się w niej silne strony (ang. *Strengths* - S), słabe (ang. *Weaknesses* - W), szanse (ang. *Opportunities* - O), zagrożenia (ang. *Threats* - T) danego obszaru. Aby było ciekawie oraz dynamicznie, prowadzący poprosił aby poszczególne zespoły co jakiś czas przenosiły się do innego stolika, przy którym dyżurował moderator, opracowujący poszczególne zagadnienia analizy - jest to tzw. metoda World Cafe.

SILNE STRONY (wewnętrzne)

1. Przedsiębiorczość, strefa przemysłowa, rzemieślnicy
2. Wysoki poziom oświaty
3. Dobra infrastruktura techniczna i ochrony środowiska, drogi, obiekty sportowe
4. Ośrodek kultury religijnej, silna tradycja regionalna i religijna
5. Dodatnie: przyrost naturalny i saldo migracji

SŁABE STRONY (wewnętrzne)

1. Słaba komunikacja publiczna z Krakowem i z innymi miastami
2. Brak dostępu do specjalistycznej opieki medycznej, w tym stomatologii
3. Brak żłobków i ograniczona ilość miejsc w przedszkolu;

4. Niedostateczny zasięg telefonii komórkowej i Internetu
5. Brak świadomości ekologicznej mieszkańców, skutkujący zanieczyszczeniem powietrza i wód
6. Niewystarczająca oferta spędzania czasu wolnego, szczególnie dla młodzieży

SZANSE (zewnętrzne)

1. Bliskość Krakowa (rynek zbytu - produkty i turyści, miejsce nauki i pracy) i Dobczyc
2. Bliskość stref przemysłowych w Myślenicach i Dobczycach
3. Rosnące zainteresowanie lokalnymi produktami żywnościowymi
4. Środki unijne, ze szczególnym nastawieniem na innowacje

ZAGROŻENIA (zewnętrzne)

1. Niestabilne i często niezrozumiałe prawo; przerost procedur
2. Niestabilna polityka podatkowa
3. Przeważająca infrastruktura energetyczna
4. Brak regionalnej sieci szerokopasmowego Internetu
5. Ograniczone możliwości zatrudnienia dla osób młodych
6. Zła organizacja służby zdrowia

Mając gotową analizę SWOT - w ostatnim etapie spotkania - uczestnicy mieli za zadanie sprecyzować cele, których realizacja zapobiegałaby niekorzystnym zjawiskom, czy też powodowałaby bardziej dynamiczny rozwój gminy. Każdemu z postawionych celów wszyscy przyporządkowali określoną wagę, która po zsumowaniu wszystkich ocen określiła wstępne priorytety w rozwoju gminy.

Cele strategiczne:

1. Lepszy dostęp do żłobków i przedszkoli oraz miejsc opieki dla osób starszych - 17,48%.
2. Łatwy dostęp do specjalistycznej opieki medycznej - 13,89%.
3. Lepsza oferta spędzania czasu wolnego, szczególnie dla młodzieży - 13,69%.
4. Poprawa stanu powietrza i wód oraz świadomości -

ekologicznej - 11,89%.

5. Poprawa jakości połączeń drogowych z Krakowem i innymi miastami - 10,14%.
6. Dobra komunikacja publiczna Krakowem i z innymi miastami - 10,11%;
7. Poprawa zasięgu telefonii komórkowej i rozwój Internetu szerokopasmowego - 9,97%.
8. Rozwój przedsiębiorczości i ofert dla inwestorów oraz współpracy przedsiębiorców ze sobą (klaster) - 4,80%
9. Rozwój turystyki weekendowej i pielgrzymkowej - 4,46%.
10. Rozwój lokalnych produktów żywnościowych i rzemieślniczych - 3,57%.

Sesja stanowiła ważny etap w opracowaniu Strategii Rozwoju Gminy na przyszłe lata, które są równie ważne jak poprzednie, gdyż czeka nas choćby nowy okres programowania środków z Unii Europejskiej, których bez dobrego planu rozwoju samorządu nie da się pozyskać.

/Michał Baran/



Czyste powietrze w gminie - Plan gospodarki niskoemisyjnej

„Zapewnienie mieszkańcom możliwości życia w zdrowym środowisku i oddychania czystym powietrzem jest głównym powodem podejmowania przez władze krajowe, regionalne i lokalne działań związanych z oceną i poprawą jakości powietrza” - takimi słowami zaczyna się „Program ochrony powietrza dla województwa małopolskiego”, uchwalony przez Sejmik Województwa w 2013 roku. Gmina Siepraw podpisując się pod celami zawartymi w Programie rozpoczęła procedurę sporządzenia i przyjęcia „Programu gospodarki niskoemisyjnej”.

Jakość powietrza w Małopolsce, którego monitoringiem zajmuje się Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, nie jest najlepsza. Choć w latach 90-tych XX w. nastąpiła wyraźna poprawa stanu powietrza - zamknięto wiele uciążliwych zakładów przemysłowych, zmodernizowano wiele kotłowni na zasilane gazem i olejem opałowym, termomodernizowano wiele budynków - to jednak od 2000 r. trend zaczął się niekorzystnie odwracać. Mieszkańcy Małopolski ze względu na wzrastające ceny gazu ziemnego i oleju opałowego na powrót zaczęli

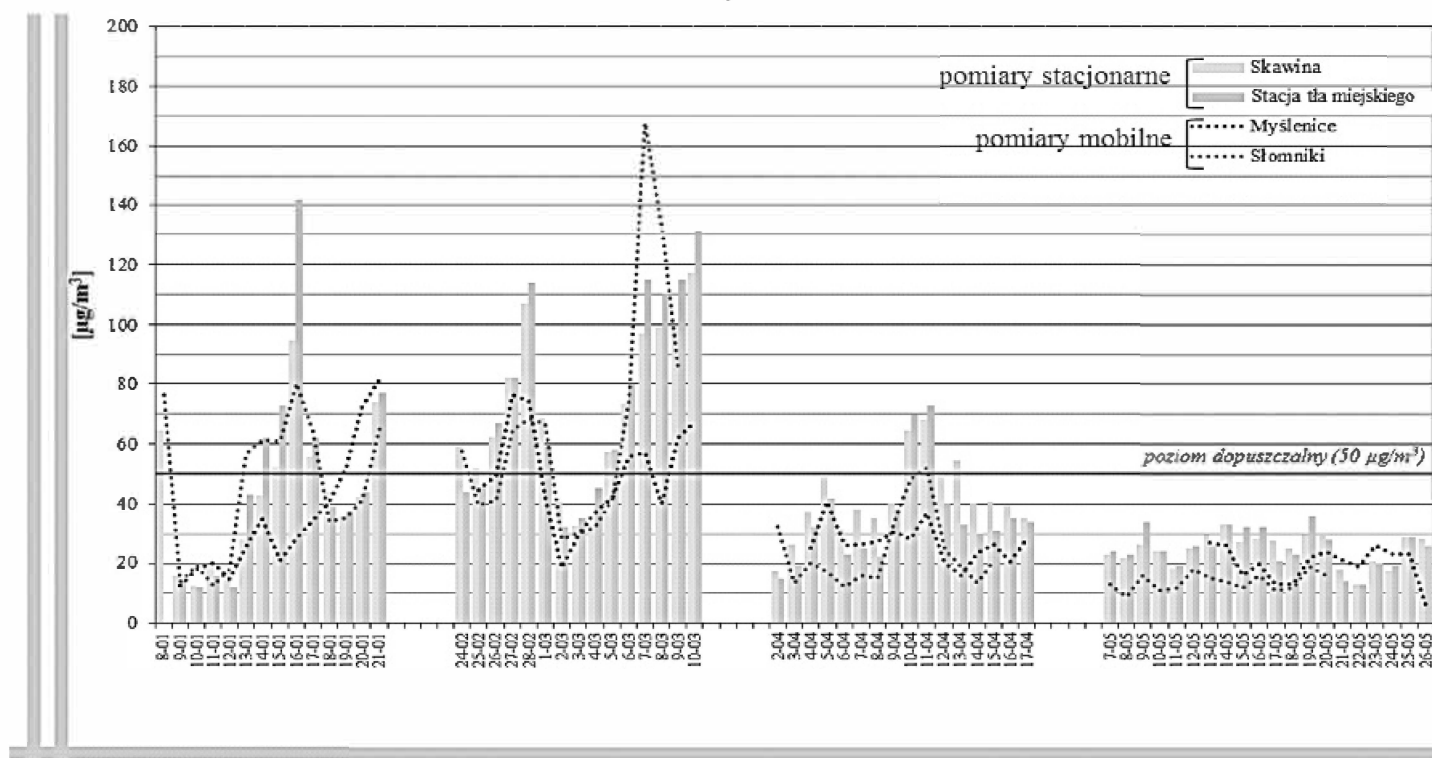
ogrzewać swoje domy węglem, drewnem i innymi paliwami stałymi -co powoduje wydzielanie znacznie większej ilości zanieczyszczeń pyłów, gazów i substancji trujących, które mają bardzo negatywne oddziaływanie na zdrowie człowieka. Co gorsze, niektórzy wykorzystują swoje piece do spalania śmieci, a to dramatycznie pogarsza stan środowiska, gdyż wydzielają się dodatkowo substancje rakotwórcze - zawierające chlor, takie jak dioksyny oraz metale ciężkie. Nie bez znaczenia dla jakości powietrza w naszym województwie jest także wzrastający ruch samochodowy, zwłaszcza w dużej aglomeracji miejskiej - Krakowie.

Według pomiarów zlokalizowanej najbliższej naszej gminy stacji Inspektoratu Ochrony Środowiska, w Myślenicach, również w naszym powiecie następują częste przekroczenia dopuszczalnych norm jakości powietrza - pyłu zawieszonego PM10, dwutlenku siarki oraz benzo(a)pirenu.

Dla określenia wagi problemu jakości powietrza, którym oddychamy warto przeanalizować porównanie

stężeń dobowych pyłu zawieszonego PM10 na stacjach stacjonarnych w Skawinie i w Krakowie na stacji tła

miejskiego ze stacjami mobilnymi w Myślenicach oraz Słomnikach - pomiary okresowe w 2015 r.



Program ochrony powietrza zakłada szereg działań, które mają na celu poprawę jakości powietrza - od edukacyjnych (np. oduczanie palenia śmieci) do inwestycyjnych, polegających na termomodernizacji budynków, montażu wysokosprawnych pieców, czy też promowaniu wykorzystania „energii odnawialnej” (słońce, woda, wiatr).

Gmina Siepraw, podobnie jak inne samorzady chcące realizować Program ochrony powietrza powinna uchwalić lokalny „Program gospodarki niskoemisyjnej” (PGN). Daje on mieszkańcom i przedsiębiorcom możliwości pozyskania za pośrednictwem gminy środków na zakup i wymianę niskosprawnych pieców na paliwa stałe na wysokosprawne - 5 klasy (zgodne z normą PN-EN 303-5:2012) lub piece gazowe i olejowe. Możliwe będzie także pozyskanie środków na inne prace termomodernizacyjne. Dopłata z funduszy ekologicznych do wymiany pieców wg

obecnych kryteriów oscyluje w granicach 50-85%.

Warunkiem dobrze sporządzonego PGN jest przeprowadzenie ankiet - wśród mieszkańców i przedsiębiorców - inwentaryzujących bieżący stan urządzeń grzewczych i budynków. Dlatego prosimy mieszkańców i przedsiębiorców o rzetelne wypełnienie dostarczonych przez Urząd Gminy formularzy ankiet - zostaną one wykorzystane jedynie do sporządzenia PGN i nie są deklaracją przeprowadzenia jakichkolwiek inwestycji. Dla chętnych do zmodernizowania swoich kotłowni otworzy się możliwość otrzymania dopłat dopiero po uchwaleniu przez Radę Gminy Planu Gospodarki Niskoemisyjnej i pozyskaniu odpowiednich środków z funduszy ekologicznych.

/Michał Baran/

Woda ogrzewana Słońcem



W związku z powstałymi oszczędnościami oraz możliwościami poszerzenia projektu p.n. "Instalacja systemów energii odnawialnej w gminach Niepołomice, Wieliczka, Skawina oraz Miechów na budynkach użyteczności publicznej oraz domach prywatnych" o nowych uczestników od sierpnia br. Gmina Siepraw czyni starania aby przystąpić do tej proekologicznej inicjatywy. W związku z tym została ogłoszona akcja składania ankiet dla osób chętnych, aby zainstalować na własnym budynku system solarny, służący do podgrzewania wody. Wstępne uzgodnienia z kierownictwem projektu mówiły o możliwości instalacji 100 zestawów na budynkach Mieszkańców naszej gminy. Ostateczna liczba systemów znana będzie po zawarciu porozumienia partnerskiego z dotychczasowymi uczestnikami projektu.

Celami projektu, który jest realizowany od 2012 roku,

są:

- Poprawa warunków zdrowotnych i życia całej populacji w danym regionie; poprawa stanu środowiska, szczególnie w odniesieniu do jakości powietrza w danym regionie.

Cel ogólny wynika z następujących przesłanek społecznych:

- Realizacja potrzeb zgłaszanych przez społeczność lokalną w zakresie ochrony środowiska i polepszenia jakości życia, na którą ma wpływ między innymi czystość powietrza;

- Wsparcie procesu dywersyfikacji źródeł energii w kierunku zwiększania udziału odnawialnych źródeł energii w globalnej produkcji energii;

- Troska o zachowanie naturalnych ekosystemów chronionych prawem krajowym i międzynarodowym

stanowiących dziedzictwo przyszłych pokoleń.
 Oczekiwanymi rezultatami projektu są m.in.:

- Montaż 18 514,5 m² kolektorów słonecznych oraz 2 700 m² układów fotowoltaicznych
- Wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców;
- Poprawa jakości środowiska naturalnego;
- Ograniczenie zużycia paliw kopalnych (redukcja niskiej emisji zanieczyszczeń);
- Promocja ekologicznych nośników energii;
- Wzrost atrakcyjności turystycznej obszaru objętego projektem;

Wartość projektu to: 69 451 881 zł (23 948 924 CHF)

- Poziom dofinansowania w ramach Funduszu Szwajcarskiego to 60% wartości projektu

- 41 671 128,60 zł (14 369 354,40 CHF)

- Wkład własny Gmin Partnerskich: 40% wartości projektu - 27 780 752 zł

Źródła pokrycia wkładu własnego Gmin Partnerskich:

- Wpłaty mieszkańców w wysokości 30% wartości kompletnej instalacji.
- Budżety Gmin Partnerskich w wysokości 10% wartości kompletnej instalacji

/Michał Baran/

Dane o projekcie opracowane na podstawie
<http://www.wieliczkasolary.eu>

Piesz, rowerem wokół Zatoki Zakliczyńskiej i Zbiornika Dobczyckiego

W październiku bieżącego roku powinny zakończyć się prace projektowe polegające na opracowaniu planu Zagospodarowania otoczenia Zbiornika Dobczyckiego realizowanego w partnerstwie Gmin: Siepraw, Myślenice i Dobczyce. W ramach inwestycji planowane jest wyznaczenie ok. 40 km tras pieszo-rowerowych, które połączą istniejące i projektowane ścieżki w otoczeniu zbiornika w jeden spójny ogólnodostępny trakt biegowo-rowerowy a w okresie zimowym wykorzystywany przez narciarzy biegowych. W zakresie inwestycji planowana jest również budowa wież widokowych wzdłuż tras przebiegających w poszczególnych gminach z wieżą widokową w Zakliczynie o wysokości ok. 21mb.

We wrześniu zaś zostaną zakończone prace nad opracowaniem projektu Punktu Turystycznego nad Zatoką Zakliczyńską, której investorem jest Gmina Siepraw. Projekt zakłada budowę: placu zabaw z bezpieczną

nawierzchnią, który będzie wyposażony w zestawy sprawnościowe, huśtawki, karuzele, piaskownicę, zewnętrzną siłownię, parkingu wraz z oświetleniem i miejsc piknikowych wyposażonych m.in. w: stoły, ławki i kosze na śmieci.

Zagospodarowanie Zatoki Zakliczyńskiej będzie zawierać również elementy małej architektury, w tym m.in.: ławki, kosze na śmieci, stojaki na rowery i tablice informacyjnych.

Wykonawcą w/w inwestycji jest firma VENIT Ewa Przybył Dariusz Zboński Sp. z o.o. Projekt znalazł się na liście kluczowych inwestycji Województwa Małopolskiego. Gminy pozyskały dofinansowanie na realizację w/w projektów z Małopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego.

/Krzysztof Postrzech/

								
Referendum Ogólnokrajowe 6 września 2015								
6 września 2015 braliśmy udział w Referendum Ogólnokrajowym								
	OKW 1 Siepraw	OKW 2 Siepraw	OKW 3 Czechówka	OKW 4 Zakliczyn	Gmina Siepraw	Powiat Myślenicki	Województwo Małopolskie	Polska
Liczba uprawnionych	2 335	1 799	888	1 632	6 654	96 907	2 652 392	30 565 826
Liczba kart w urnie	125	101	42	73	341	6 667	203 728	2 384 961
Frekwencja	5,35%	5,61%	4,73%	4,47%	5,12%	6,88%	7,68%	7,80%
Wprowadzenie jednomandatowych okręgów wyborczych w wyborach do Sejmu RP								
TAK	104	83	30	60	277	5 265	155 300	1 829 995
% TAK	83,20%	82,18%	73,17%	84,51%	81,95%	60,64%	78,21%	74,74%
NIE	21	18	11	11	61	1 248	43 263	493 935
Głosy nieważne	0	0	1	2	3	154	5 161	60 850
Utrzymanie dotychczasowego sposobu finansowania partii politycznych z budżetu Państwa								
TAK	19	15	34	18	86	1 204	37 043	404 515
% TAK	15,57%	14,85%	85,00%	25,71%	25,83%	18,47%	18,63%	17,37%
NIE	103	86	6	52	247	5 313	161 783	1 923 994
Głosy nieważne	3	0	2	3	8	150	4 898	56 271
Wprowadzenie zasady ogólnej rozstrzygnięcia wątpliwości, ce do wykładni przepisów prawa podatkowego na korzyść podatnika								
TAK	112	97	35	67	311	6 115	187 083	2 194 689
% TAK	94,12%	97,00%	87,50%	94,37%	94,24%	94,34%	94,33%	94,51%
NIE	7	3	5	4	19	367	11 236	127 395
Głosy nieważne	6	1	2	2	11	185	5 405	62 696

Zmiana na stanowisku Sekretarza Gminy

Od 1 września br., po przeprowadzonym konkursie, na stanowisku Sekretarza Gminy Siepraw zatrudniony został **Michał Baran**.

Michał Baran przez ostatnie 8 lat pracował na stanowisku Sekretarza Miasta i Zastępcy Burmistrza Miasta Mszana Dolna, a wcześniej przez 4 lata na analogicznych stanowiskach w Gminie Pcim. Oprócz spraw organizacyjnych w urzędach, gdzie pracował, zajmował się m.in. współpracą zagraniczną, kontaktami z Euroregionami „Tatry” i „Beskidy”, pozyskiwaniem środków europejskich i pozabudżetowych, realizacją projektów, czy też redakcją gazet i wydawnictw lokalnych. W tym czasie współpracował z Gminą Siepraw i innymi gminami „Turystycznej Podkowy” przy tworzeniu pierwszej strategii Lokalnej Grupy Działania oraz zasiadał w Zarządzie tej organizacji.

Nowy Sekretarz z wykształcenia jest biologiem, ale ukończył również studium pedagogiczne, studia podyplomowe z zakresu: administracji publicznej, ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy. Ukończył również kurs na członka rad nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa.

Pan Michał ma 41 lat, mieszka w Myślenicach wraz z żoną Anną i dwójką dzieci: Gabriellą (14 lat) i Franciszkiem (11 lat). Z zamiłowania jest ornitologiem i fotografem przyrody. Ptaki obserwuje przeważnie nad Zbiornikiem Dobczyckim o przyrodzie którego prowadzi stronę internetową.

/Wójt Gminy/

Z kolejną wizytą u naszych rumuńskich przyjaciół

W dniach 26-28 czerwca br. miała miejsce kolejna już w tym roku wymiana kulturowa z naszymi rówieśnikami z Rumunii. Tym razem na zaproszenie burmistrza rumuńskiego miasta Beclean, Nicolae Moldovan odpowiedziała trzyosobowa delegacja, w skład której weszli radni z naszej gminy - Marzena Szczurek i Konrad Urbanik oraz Bożena Głąb - koordynator projektu uczniowskiej wymiany polsko - rumuńskiej. Podróż do Beclean liczyła ponad 700 km. Jechaliśmy całą noc. Trud całonocnej podróży nie był odczuwalny, kiedy na miejscu zostaliśmy serdecznie i gościnnie przyjęci przez burmistrza Beclean i jego zastępcę. Po przywitaniu zostaliśmy oddelegowani przez burmistrza do pobliskiego hotelu, gdzie mogliśmy zjeść śniadanie i poznać znane osobistości ze świata sportu (m.in. Camelię Potec - mistrzynię olimpijską z Aten), które towarzyszyły nam później przy zwiedzaniu miasta Beclean i w innych wydarzeniach.

Po śniadaniu czekała na nas masa atrakcji przygotowana przez burmistrza. Najpierw wzięliśmy udział w festiwalu myśliwskim, w którym dane nam było zasmakować lokalne potrawy z dziczyzny, zaś potem mogliśmy zobaczyć prezentację kół myśliwskich. Po tych wydarzeniach burmistrz zaprowadził nas do kompleksu rekreacyjno - sportowego Baile Figa leżącego nieopodal Beclean, będącego wizytówką tamtej części regionu. Nie było czasu na nudę. Po zwiedzeniu Baile Figa udaliśmy się do pobliskiego zakładu garbarskiego, w którym produkowane są materiały odzieżowe ze skóry naturalnej i sztucznej. Dane nam było przy tym zobaczyć "od kuchni" całą chronologię procesu produkcji skór.

Udział w powyższych wydarzeniach był tylko częścią obszernego grafiku, jaki przygotował dla nas burmistrz Beclean. Zaraz po wyjściu z zakładu garbarskiego zostaliśmy zabrani do pobliskiej stadniny koni. Potem

wyruszyliśmy do miejscowości Ciresoia, gdzie miał miejsce festiwal czereśni. W czasie festiwalu mieliśmy okazję skosztować pysznych czereśni oraz podziwiać malownicze górskie widoki, na których były usadowione sady z czereśniami. Zwieńczeniem naszego pierwszego dnia pobytu w Rumunii było zwiedzenie nowo wybudowanego budynku urzędu miasta Beclean oraz udział w festiwalu miasta, podczas którego nasza delegacja została oficjalnie zaprezentowana na scenie lokalnej publiczności.

Drugi dzień pobytu był równie pasjonujący jak pierwszy. Z samego rana udaliśmy się do Bystrzycy, miasta leżącego ok. 30 km od Beclean. Jest to niezwykle miasto, w którym dominuje stara architektura na czele z cerkwią prawosławną z XIII w. oraz kościołem ewangelickim datującym swoje powstanie w XVI wieku. Po powrocie do Beclean nasza delegacja miała okazję zwiedzić nowo wybudowany basen kąpielowy oraz zobaczyć największą w Rumunii flagę narodową umiejscowioną w samym sercu miasta, jest ona chlubą mieszkańców.

Myślę, że nasza delegacja na długo zapamięta czas spędzony w Rumunii. Pomimo krótkiego pobytu zdążyliśmy zobaczyć mnóstwo ciekawych miejsc i poznać wiele ludowych obyczajów, kulturę i codzienne życie Rumunów. W tym miejscu należą się słowa uznania i podziwu dla serdeczności i gościnności z jaką spotkaliśmy się w Beclean ze strony tamtejszej ludności. Nas Polaków i Rumunów więcej łączy niż dzieli można więc z optymizmem spoglądać w przyszłość w kontekście dalszych pozytywnych kontaktów i relacji wyrażając przy tym nadzieję, iż nasza gmina Siepraw oraz gmina Beclean rozwiną między sobą jeszcze szerszą współpracę.

/Konrad Urbanik/

Dożynkowy bochen chleba

Były niegdyś, a może nie tak dawno takie czasy kiedy ziemię dającą plony darzono powszechnym szcunkiem a pierwsze miejsce na stole zajmował smakowity, pachnący i niemal święty bochen chleba, który był wizerunkiem dostatku i sytości, a często szansą na przeżycie ciężkich dni.

„ Panie, i za to dziękować Ci trzeba
żeś gębie mojej dał dostatek chleba”
Wespazjan Kochowski (1633-1700)

Choć dożynki kojarzą się zazwyczaj z wieńcem uwitym z kłosów zboża to niemniej ważnym symbolem zakończonych zniw na polskich niwach był chleb upieczony z nowego ziarna. Świadczą o tym choćby zacytowane y

dziękczynne słowa Wespazjana Kochowskiego znanego barokowego poety i znawcy folkloru, który w tak prostych słowach podkreślił wartość zwykłego powszedniego chleba. Także żyjący na przełomie XVIII i XIX wieku historyk i badacz ludowych zwyczajów, Łukasz Gołębiowski (1773-1849) w swojej pracy pt. „Lud polski, jego zwyczaje i zabobony” tak przekazuje: „W kraju rolniczym do władców swych przywiązany był przepiękny zwyczaj przynoszenia przez poddanych w darze chleba nowego z urodzajów ziemskich pierwszy chleb wypieczony, przynosili mieszkańcy swym wodzom, księżętom i królom. Skoro tylko dojrzewające zboże z najwcześniejszej, najbardziej na słońce wystawionej niwie, mąką zdatną być mogło, snop jego ścięto, ziarno zmielono i smakowity chleb upieczono. Wójt krakowski na czele radnych i gminy całej niósł go do zamku na srebrnym blacie, kosztownie przykryty. Panujący przyjmując chleb dziękował, o łasce i względach poddanych zapewniał i ze łzą w oku pocieszał. I w ten czas kiedy w Krakowie władcy przemieszkiwali i kiedy przenieśli się gdzie indziej zwyczaj ten zachowano”.

Od zarania dziejów Polska była krajem rolniczym, nic więc dziwnego, że głosem ziemi przesiąkła, jej kulturą i obyczajem, a na uroczystościach związanym ze świętem plonów był obecny motyw chleba nierozdzielnie związany z polskim katolicyzmem. Elementy uwypuklające rangę zboża, z którego powstaje chleb wyraźnie znaczone są już od XVI wieku w twórczości okresu renesansu (Jan Kochanowski 1530-1584), okresu oświecenia (biskup Ignacy Krasicki 1735-1801) oraz XIX wiecznych pisarzy (Józef Ignacy Kraszewski 1812-1887) (Cyprian Kamil Norwid 1821-1883).

Jak daleko wstecz sięgają korzenie tradycji dożynkowych trudno dokładnie powiedzieć, gdyż nie ma wystarczających danych źródłowych. Miłośnicy ludowej kultury, etnografowie i folklorysty XVIII i XIX - wieczni

pokroju Oskara Kolberga (1814-1890), czy Zygmunta Glogera (1845-1910) opierając się na hipotezach skłonni byli uważać, że było to odwieczne pogańskie święto płodności oraz uczt obrzędowych składanych bóstwom urodzaju, po którym zostały pewne ślady. Zygmunt Gloger w „Encyklopedii staropolskiej” podaje, że dawni Słowianie za dobre żniwa „odbywali dziękczynienia bóstwu, połączone z igrzyskami (zabawami) i opiewaniem dokonanych prac rolnych gospodarza, którego niwę sprzątnięto i który sąsiadom swoim z tego powodu wyprawił”. Niektóre z tych archaicznych obrzędów i tradycji przetrwały do dziś lecz w nieco innej formie. Dożynki w podobnej do dzisiejszej formie zakorzeniły się w chłopskiej kulturze wraz z rozwojem gospodarki folwarczno- pańszczyźnianej w XVI wieku, gdzie zagościły na dworach majątków ziemskich. W każdym kościele parafialnym święcono obrzędowe pieczywo i wieńce dożynkowe.

Z tamtych czasów pozostał pielęgnowany przez naszych przodków szacunek dla chleba. Chleb ofiarowany w kościele w czasie procesji z darami, traktowany jako dar boży i owoc ziemi oraz pracy rąk ludzkich, był gwarantem dobrobytu. Symbolizował on dom rodzinny, który ojciec lub matka znaczyli krzyżem świętym i dzielili między domowników. Wspólnie spożywany chleb był znakiem gościnności i przyjaźni. Chleb eucharystyczny spożywany w kościele był formą dziękczynienia za doznane łaski, przy którym gromadzili się chrześcijanie tworząc wspólnotę.

Uroczystości dożynkowe to święto, które daje okazję uświadomienia sobie jak wiele potrzeba wspólnego wysiłku we współczesnym świecie by głodnym podać chleb.

/Leszek Wierzba/

Są wśród nas

Dużo zdrowia dla Jubilatki



Stefania Naprawska z d. Siatka urodziła się 20.04.1915 r. jako najmłodsza w rodzinie mieszkającej w Pasterniku. Miała 2 braci i 3 siostry, żadne z rodzeństwa już nie żyje. Drobna, szczuplutka Pani podpierając się laseczką sama porusza się po domu, bystro spoglądając dookoła. Chętnie odpowiada na pytania, choć ma kłopoty ze słuchem, bo mimo starań córki aparat słuchowy zamiast pomóc po prostu jej przeszkadza. Pytana jak jej mija czas odpowiada, że spędza go głównie na modlitwie, a każdy dzień kończy „Apelem Jasnogórskim” i dodaje, że dni szybko lecą. Wspomina ciężkie lata powojenne, trudny czas budowy nowego domu. Jednohektarowe gospodarstwo, które uprawiali z mężem nie przynosiło wielkich dochodów. Mąż zajmował się stolarką: wyrabiał stoły, stołki, „tragace”, drzwi, okna, najmował się jako cieśla. W latach siedemdziesiątych sprzątała w Zbiorczej Szkole Gminnej w Sieprawiu, dzięki czemu otrzymuje emeryturę, którą od lat się dzieli, córka w Jej imieniu co miesiąc wysyła datki do Lichenia, do Stadnik i dla Zgromadzenia Sercanów w Krakowie.

Pani Stefania mówi, że bliscy dobrze się Nią opiekują, na co dzień mieszka z synem i jego żoną. Podkreśla, że córka z mężem przyjeżdżają co tydzień. A rodzina p. Stefanii jest liczna, ma 2 synów i córkę, 8 wnuków i 11 prawnuków.



Pani Stefani Naprawskiej życzymy długich jeszcze lat życia w takiej kondycji jak obecnie, wszak jest z pokolenia, którego trudy życia wręcz zahartowały.

/Wanda Matoga/

Szkoła uczy i nie tylko

Goście z Rumunii w sieprawskim Gimnazjum

W dniach od 28 do 31 sierpnia 2015r gościliśmy w Sieprawiu Zespół Folklorystyczny "Somes" z Rumunii. Zespół działa przy Domu Kultury "Radu Saplacan" w mieście Beclean. Swoją nazwę wzięli od rzeki Somes Mare, stąd też prezentuje przede wszystkim zwyczaje ludowe charakterystyczne dla mieszkańców z obszaru wzdłuż rzeki Somesz oraz miasta Beclean. Można powiedzieć, że jest depozytariuszem popularnych obyczajów ludowych. Zespół powstał 44 lat temu, jednak jego członkowie to głównie młodzież w wieku od 14 lat wzwyż. W skład orkiestry wchodzi muzyka grająca na różnych instrumentach, ich interpretacje są porywające i mocno zakorzenione w tradycji. Zespół reprezentował Rumunię na różnych imprezach i międzynarodowych festiwalach oraz konkursach: we Francji, Włoszech, Czechach, Chorwacji, Węgrzech, Polsce, Turcji, i innych.

Podczas wizyty w Sieprawiu grupą opiekowali się uczniowie - wolontariusze z Gimnazjum oraz Pani Bożena Głąb i Pani Dyrektor Dorota Kowalewska. Goście zwiedzili Kraków i Dobczyce. Natomiast w niedzielę 30 sierpnia uczestniczyli w Powiatowych Dożynkach w Sieprawiu -

zaczynając od przemarszu w dożynkowym korowodzie poprzez wieczorny występ. Młodzi ludzie zaprezentowali tańce z różnych regionów swojego kraju np. :Suita znad Somes, Taniec Sieu, Crihalma, Taniec z nad Lasu, Taniec Chłopa znad Somesz itp. Układy choreograficzne zespołu cieszyły się wielkim powodzeniem wśród widzów, a nawet spowodowały, że najmłodsi z nich zaczęli tańczyć obok sceny. Zespół był prawdziwym ambasadorem swojego kraju, a w szczególności jego tradycji i kultury.

Biorąc pod uwagę, że u nas też jest sporo utalentowanej młodzieży mamy nadzieję, że może chociaż niektórzy pójdą w ślady swoich rumuńskich rówieśników i zostaną tancerzami - Grupa Folklorystyczna „Sieprawianie” na pewno przyjmie chętnych.

Nasi goście wyjechali z Sieprawia w nocy z niedzieli na poniedziałek bardzo zadowoleni z pobytu w Polsce, z obietnicą, że chętnie tu znów wrócą.

/Bożena Głąb/

Gimnazjaliści na tropie Anieli...

21 września 2015 roku nie był dla gimnazjalistów zwyczajnym dniem nauki. Tradycyjnie już uczniowie klas drugich zgłębiali życie błogosławionej Anieli Salawy w sposób nietypowy. Otrzymali mapy, karty pracy i udali się w teren, by rozwiązywać zadania z różnych dziedzin nauki i jeszcze lepiej poznawać życie słynnej Sieprawianki.

Trasa liczy 7 km, wiedzie przez lasy, łąki i pagórki, więc uczniowie muszą wykazać się niezłą kondycją.

Sprawność fizyczna nie gwarantuje jednak zwycięstwa w grze. Liczy się także umiejętność współpracy w grupie, czytania mapy, znajomość historii Sieprawia, biologii, geografii, matematyki, pierwszej pomocy przedmedycznej. Uczniowie na trasie muszą wykazać się precyzją, zwinnością i pomysłowością. Stawiane przed nimi zadania wymagają kreatywności (np. ułożenie piosenki o bł. Anieli), cierpliwości (doniesienie zapalanej świecy, do

czonego miejsca), pracowitości (wykonanie dobrego uczynku), twórczego zapału (wykonanie ciekawego zdjęcia na zadany temat), spostrzegawczości (odnalezienie roślin leczniczych).

Zwycięzcami czwartej edycji gry terenowej „Śladami błogosławionej Anieli Salawy” została klasa 2C, którą opiekowały się panie Małgorzata Leśniak i Monika Kiszka. Gratulujemy jednak wszystkim uczniom, którzy wzięli udział w tym wydarzeniu, gdyż wykazali się

imponującą wiedzą na temat Anieli Salawy i z różnych dziedzin nauki. Udowodnili, że gimnazjaliści są niezwykle pomysłowi i potrafią z radością i entuzjazmem naśladować Błogosławioną w pracowitości, umiejętności służenia i dobroci.

/Dorota Suder/

„Siepraw bez barier”

Początek września dla sieprawskich parafian oznacza odpust ku czci błogosławionej Anieli Salawy. W podobnym terminie już od kilku lat odbywa się piknik dla osób niepełnosprawnych pod nazwą „Siepraw bez barier”. Związek tych dwóch wydarzeń nie jest przypadkowy. Pomysłodawcą i wieloletnim organizatorem imprezy jest bowiem Fundacja na rzecz Chorych na SM im. Bł. Anieli Salawy oraz Polskie Towarzystwo Walki z Kalectwem Oddział w Krakowie. Pomocą służy również Gmina Siepraw, przygotowując w tym celu miejsce przy stadionie LKS Karpaty. Udział w tej imprezie biorą członkowie Stowarzyszenia, ich rodziny, niepełnoprawni mieszkańcy z naszej Gminy. Poza tym kolejny raz odwiedzili nas pensjonariusze Domu Pomocy Społecznej z Krakowa, do którego jeżdżą wolontariusze z Gimnazjum w Sieprawiu.

W niedzielę 13 września 2015r gościliśmy osoby niepełnosprawne i chore na corocznym już spotkaniu w Sieprawiu. W tym roku szczególną atrakcją był pokaz akcji

ratunkowej jaka ma miejsce w razie wypadku drogowego. Akcję przygotowali i przeprowadzili strażacy z jednostek OSP funkcjonujących na terenie Gminy Siepraw. Konkursy i zabawy przeprowadzili wolontariusze Światowych Dni Młodzieży z pomocą Pani Barbary Gawędy. Natomiast gimnazjaliści byli pomocni jako wolontariusze w trakcie całego czasu trwania pikniku. Później wystąpił sieprawski zespół folklorystyczny działający przy GOKiS w Sieprawiu.

Chyba zaskarбилиśmy sobie życzliwość naszej Rodaczki, gdyż wyprosiła na ten dzień piękną pogodę - bo przecież tam z Góry wspiera szczególnie ludzi chorych i niepełnosprawnych. Zabawa trwała do godziny 17.00. Mamy nadzieję na kolejne tak udane spotkanie znowu za rok.

/Bożena Głąb

- opiekun wolontariuszy z Gimnazjum w Sieprawiu/

Co nowego w nowym roku szkolnym?

Nowy rok Szkoła Podstawowa w Czechówce przywitała „w nowej szacie”. Wszystko to dzięki projektom, które pozwoliły na przeprowadzenie ważnych remontów i prac budowlanych.

Najważniejszą inwestycją zrealizowaną w czasie wakacji była gruntowna wymiana dachu na budynku szkoły. W ramach projektu zamontowano siłownię zewnętrzną, która jest dostępna dla wszystkich mieszkańców Czechówki oraz mieszkańców okolicznych miejscowości i cieszy się wśród nich ogromną popularnością. Fundusze z projektu pozwoliły także na wykonanie dwóch boisk: asfaltowego do siatkówki i koszykówki, boiska trawiastego, skoczni oraz bieżni. Oryginalnym pomysłem było odnowienie stodoły przeznaczonej na izbę regionalną, w której znajduje się zbiory pamiątek kultury regionalnej naszej wsi. Ekspozycja będzie dostępna dla mieszkańców gminy i okolicy.

Zgodnie z najnowszymi przepisami bezpieczeństwa przeciwpożarowego przebudowano wejście do oddziału przedszkolnego. Dzięki temu powstało nowe pomieszczenie na szatnię dla maluchów. Kolejne projekty umożliwiły wyposażenie pracowni komputerowej w sprzęt i nowe oprogramowanie. Rewitalizacji uległa również szkolna

stołówka, do której zakupiono nowe stoły, krzeselka i zastawy, a gabinet profilaktyki przedlekarskiej zyskał meble i sprzęty. W ramach zaś wspierania rozwoju dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi otrzymaliśmy również fundusze na zakup wielu pomocy, materiałów edukacyjnych i programów multimedialnych. Wszystkie te inwestycje mają jeden nadrzędny cel - wspierać rozwój dzieci, zapewnić im komfortowe warunki do nauki i zabawy.

Pierwszy dzwonek roku szkolnego 2015/2016 brzmiał radośnie dla 174 uczniów, w tym dla: 69 przedszkolaków, 21 pierwszoklasistów, 25 drugoklasistów, 12 trzecioklasistów, 13 czwartoklasistów, 18 piątoklasistów oraz 16 szóstoklasistów.

Wraz z nowym rokiem szkolnym działalność rozpoczęła Szkolna Kasa Oszczędności SKO. Dzieci będą się uczyć oszczędzania, poznawać zasady pracy banku oraz zdobywać nagrody w towarzyszących akcji konkursach.

/Stanisława Kasprzycka

Mariola Trojańska/

Czechówka - czas na rekreację!

14 maja b.r. nastąpiło otwarcie ofert w postępowaniu przetargowym na „*Remont ogólnodostępnych obiektów sportowych, budowa parku sportowo-rekreacyjnego oraz remont istniejącej stodoły w Czechówce*” w postępowaniu złożono 3 oferty -

najkorzystniejszą, złożyła firma TRAN-ZIEM Jerzego Satoły ze Zbydniowa. Od chwili przysłowiowego „wbicia pierwszej łopaty” raptem do 25 czerwca, w ramach inwestycji powstała między innymi siłownia zewnętrzna, bieżnia z bezpieczną nawierzchnią poliuretanową,

rozbieżnia ze skocznią w dal, wyremontowano boisko wielofunkcyjne oraz boisko trawiaste. Wszystkie obiekty są całkowicie bezpłatne i ogólnodostępne, więc kto jeszcze nie korzystał z nowych obiektów serdecznie zapraszamy.

Remontu (oczywiście utrzymanego w „starym” stylu) doczekała się również stodoła, która otrzymała nowe pokrycie dachowe, podłogę oraz uzupełnienie brakującego oszalowania z desek. Dokonano także renowacji kamiennych fundamentów. Cały remont stodoły zaplanowano pod kątem planowanego utworzenia muzeum, w którym znajdą się maszyny i urządzenia gospodarstwa domowego, rolnictwa i rzemiosła.

W czasie gdy dzieci odpoczywały na zasłużonych wakacjach prace w Czechówce trwały nadal. Tym razem wyczekiwanego remontu doczekał się dach na szkole.

przeciekała, nie raz powodując straty materialne i koniecznie należało ją wymienić. Wykonawcą wyłonionym w trakcie zapytania ofertowego została firma „GREG” Gołąb Grzegorz. Za kwotę niemal 112 tys brutto wymieniono całkowicie pokrycie na blachę trapezową oraz wyremontowano kominy. Sprawujący nadzór nad realizacją inwestycji inspektor był bardzo zadowolony, chwalać wysoką jakość prowadzonych robót. Wszelkie prace skończyły się w zaplanowanym terminie co pozwoliło bez przeszkód rozpocząć nowy rok szkolny.

/Grzegorz Żmudzki/

Europejski Dzień Języków w Szkole Podstawowej w Czechówce

25 września w Szkole Podstawowej w Czechówce, jak co roku, odbyły się obchody Światowego Dnia Języków. W ramach tegorocznego dnia zarówno dzieci przedszkolne jak i uczniowie szkoły wykonali kolorowe plakaty ukazujące sceny z książek, bajek oraz baśni z krajów takich jak Niemcy, Wielka Brytania, Czechy, Włochy czy Finlandia. Ponadto młodszy wychowankowie zapoznali się z przygodami bohaterów ze swoich plakatów, a uczniom klas IV-VI przybliżona została gwara śląska, mogli też poznać „śmieszne” wyrazy w języku czeskim. Wszystkim dzieciom towarzyszył uśmiech na twarzy i zadowolenie ze wspólnej zabawy. Organizatorem dnia była anglistka Justyna Ślusarczyk.

/Justyna Ślusarczyk/



„Radosny czas w ekologicznym świecie młodych”

Pod takim hasłem 14 czerwca 2015r. odbył się Gminny Dzień Dziecka zorganizowany przez Szkołę Podstawową im. Św. Brata Alberta w Czechówce oraz GOKIS w Sieprawiu. Ze względu na trwające wokół szkoły prace remontowe - budowlane impreza stała przeniesiona na stadion LKS Karpaty Siepraw - każdy z uczestników zabawy znalazł coś dla siebie. Miłośnicy muzyki mogli podziwiać

występy wokalne uczniów ze wszystkich gminnych szkół podstawowych. Swoje taneczne umiejętności w krakowiaku i twiście prezentowały przedszkolaki i młodsze dzieci, a także grupa z kółka tanecznego i starsi cheerleadersi z Active Academy w pokazie tańca nowoczesnego. Dużą popularnością cieszyły się rodzinne konkurencje sportowe, gry i zabawy sprawnościowe. Tradycyjne odbył się konkurs na



najsprawniejszą szkołę podstawową. Nowością był pokaz mody ekologicznej, w czasie którego młodzi projektanci, laureaci konkursu gminnego, zaprezentowali własnoręcznie wykonane stroje.

Podczas imprezy nagrodzono zwycięzców i uczestników licznych gminnych konkursów: plastycznego p.t. „Bezpieczeństwo i rozważa, tego od ciebie każdy wymaga”, czy też ortograficznego, sudoku i innych.

Dodatkową atrakcją stanowił park zabaw, malowanie twarzy i rozmaite przysmaki przygotowane przez Radę Rodziców. Można było również podziwiać i zakupić

ekologiczne zabawki i ozdoby wykonane przez dzieci. Piękna pogoda i różnorodność rozrywek sprawiły, że uśmiechy nie zniknęły z twarzy uczestników.

Do zobaczenia za rok!

/Stanisława Kasprzycka
Mariola Trojańska/

SZKOLNE INNOWACJE W SZKOLE PODSTAWOWEJ W ŁYCZANCE

Rozpoczynający się rok szkolny w Szkole Podstawowej w Łyczance zapowiada się pracowicie i bardzo interesująco. Powodem tego są innowacje, projekty i liczne konkursy, jakie w bieżącym roku szkolnym będą miały miejsce w naszej placówce. Jednym z głównych przedsięwzięć jest innowacja pedagogiczna w nauczaniu przyrody, której autorem jest Pani Renata Bujas, nauczyciel przyrody w naszej szkole. Innowacja ta, zatytułowana *Utworzenie mikro-ogrodu botanicznego ze szczególnym uwzględnieniem ścieżki edukacyjnej do rozpoznawania drzew i krzewów liściastych i iglastych*, skierowana jest do uczniów klas IV-VI. Jej celem jest pogłębienie wiedzy przyrodniczej uczniów wspomnianych klas poprzez m.in. rozbudzenie ich zainteresowań przyrodniczych, jak również wyposażenie ich w umiejętności ogrodnicze (sadzenie i pielęgnacja roślin). Projekt składa się z dwóch etapów. Pierwszym jest wspólne posadzenie wokół szkoły podstawowych gatunków drzew oraz krzewów iglastych i liściastych. Etap drugi stanowi stopniowe uzupełnianie gatunków roślin. Projektowi towarzyszyć będą warsztaty przyrodnicze pt. *Rozpoznawanie drzew i krzewów iglastych i liściastych* skierowane do uczniów klas IV-VI organizowane w ramach lekcji oraz kółka przyrodniczego w naszej szkole, jak również warsztaty przyrodnicze dla szkół podstawowych z terenu całej Gminy Siepraw. Wierzymy, że innowacja ta wpłynie na twórczy rozwój uczniów i spowoduje wzrost

zainteresowania wiedzą przyrodniczą z zakresu rozpoznawania roślin, a jednocześnie podniesie atrakcyjność zajęć lekcyjnych oraz pozalekcyjnych nie tylko dla uczniów naszej szkoły, ale również innych placówek z terenu całej gminy.

Ponadto, w bieżącym roku zaplanowano w naszej szkole również liczne konkursy przedmiotowe, udział w rządowym programie *Książki naszych marzeń*, dzięki któremu nasza szkoła otrzymała dofinansowanie na uzupełnienie zbioru biblioteki poprzez zakup książek odpowiadających preferencjom czytelniczym uczniów oraz kolejną innowację - *Noc bajek*, przygotowaną przez Panią Renatę Pazdur, wychowawcę klasy III, skierowaną do uczniów klas I-III i mającą na celu rozbudzenie w nich zainteresowania literaturą. Mamy nadzieję, że powyższe działania jeszcze bardziej podniosą jakość kształcenia w naszej szkole oraz zachęcą uczniów do poszerzania swojej wiedzy, co znajdzie odzwierciedlenie w dobrych wynikach egzaminów zewnętrznych, a zwłaszcza, po raz kolejny, w bardzo wysokim wskaźniku EWD (Edukacyjna Wartość Dodana), który pozwala zmierzyć, ile pracy włożyła szkoła w wyniki nauczania. Wierzymy, że wskutek naszych działań wskaźnik ten ponownie osiągnie wysoki poziom.

/Iwona Suder/

Efektywność kształcenia w Szkole Podstawowej w Łyczance w kontekście EWD

Pojęcie „Edukacyjna Wartość Dodana”, w skrócie EWD, stworzył prof. Roman Dolata, pracownik Uniwersytetu Warszawskiego oraz Instytutu Badań Edukacyjnych. Według prof. Romana Dolaty system egzaminów zewnętrznych dostarcza danych o osiągnięciach uczniów, które mogą być wykorzystywane do oceny efektywności nauczania. Jednak, żeby te oceny były adekwatne do rzeczywistego wkładu pracy szkoły, trzeba wziąć pod uwagę fakt, że osiągnięcia uczniów nie zależą tylko od jakości nauczania.

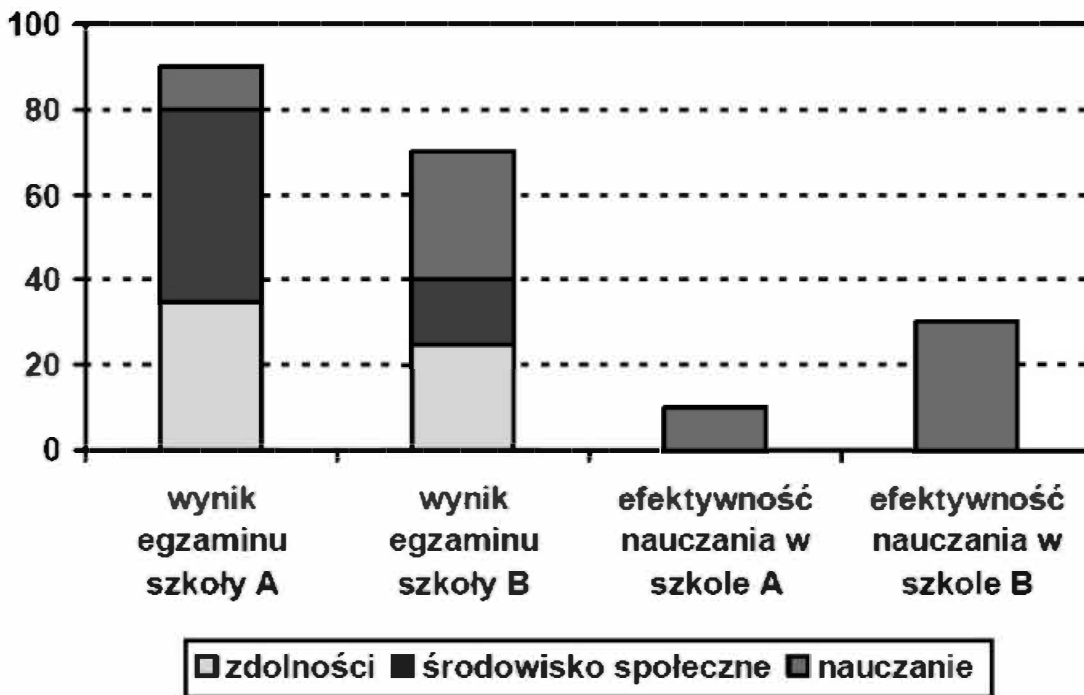
„Wynik sprawdzianu/egzaminu jest uwarunkowany trzema grupami czynników:

- indywidualnymi, takimi jak zdolności i uprzednie osiągnięcia szkolne,
- społecznymi, takimi jak kapitał kulturowy i status społeczny rodziny czy wpływ grupy rówieśniczej,

- szkolnymi, takimi jak kwalifikacje i zaangażowanie nauczycieli, metody nauczania czy warunki nauczania.” (1) Aby zinterpretować wynik egzaminu dla danej szkoły, jako miarę efektywności nauczania, należy usunąć wpływ czynników, których szkoła nie może sama wyeliminować. Poniższy wykres określa błąd, jaki można popełnić, porównując szkoły na podstawie nieprzetworzonych danych z egzaminu zewnętrznego.

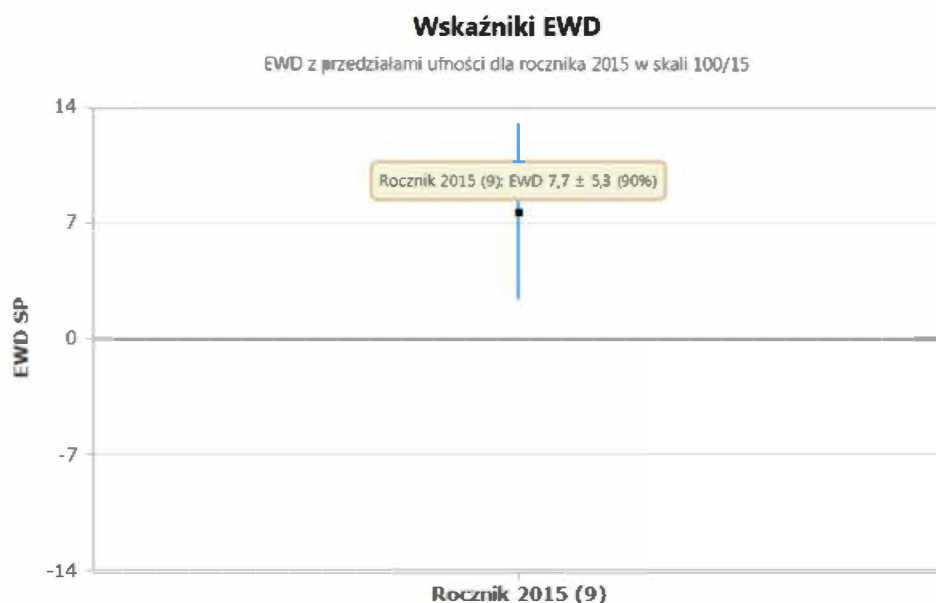
(1) Roman Dolata „Edukacyjna wartość dodana, czyli jak wykorzystywać wyniki egzaminów zewnętrznych do oceny efektywności nauczania”

http://www.kuratorium.bydgoszcz.uw.gov.pl/download/zal_0000_4194_01_01.pdf dostęp 10.07.2015 r.



Ryc. 1. Czynniki wpływające na wyniki egzaminu a ocena efektywności nauczania 1

Z tego wykresu wynika, że pomimo niższego wyniku na egzaminie, to szkoła B uczy „lepiej”,
Bo efektywniej niż szkoła A.
Sam wynik nie odzwierciedla efektywności nauczania w danej szkole.



Duża wartość wskaźnika EWD (+7,7) dowodzi bardzo wysokiej efektywności kształcenia
W Szkole Podstawowej w Łyczance.

EWD to miara przyrostu wiedzy uczniów, to różnica między wynikami rzeczywistymi, a oczekiwanymi uczniów. EWD to również metoda statystyczna analizowania wyników egzaminacyjnych. Na podstawie zasobów na **wejściu** (wynik poprzedniego etapu) oraz na **wyjściu** (wynik końcowy danego etapu) pozwala oszacować efektywność nauczania.

Początki prac nad EWD sięgają w Polsce 2005 roku. Wprowadzono wtedy pierwszy model EWD dla gimnazjów, uwzględniający wyniki uczniów na sprawdzianie 2002 r. i egzaminie gimnazjalnym 2005 r. Od tej pory każdego roku gimnazja mogą liczyć wskaźnik EWD.

Jesienią 2014 roku udostępniono aplikację komputerową - kalkulator EWD SP, dzięki której również szkoły podstawowe są w stanie analizować wskaźniki EWD. Żeby szkoła podstawowa mogła przeprowadzić takie analizy, musi brać udział w badaniu OBUT (Ogólnopolskie Badanie Umiejętności Trzecioklasistów), zachować wyniki tego badania i połączyć je z wynikami tychże uczniów ze sprawdzianu szóstoklasistów.

Szkoła Podstawowa w Łyczance od 2011 roku uczestniczy w badaniach OBUT. Dzięki temu możliwe jest obliczenie wskaźnika EWD dla klasy szóstej.

Poniższy wykres wykonany za pomocą kalkulatora EWD SP,

pokazuje, że Szkoła Podstawowa w Łyczance za rok szkolny 2014/2015 ma dodatni wskaźnik EWD i wynosi on +7,7.

Uczniowie po trzech latach nauki na II etapie edukacyjnym odnotowali wysoki przyrost wiedzy. Szkoła włożyła bardzo duży wkład w zmianę wyników na i wyniki

sprawdzanie. Wszyscy uczniowie niezależnie od płci oraz niezależnie od potencjału na wejściu osiągnęli wyniki zdecydowanie wyższe od przewidywanych.

/Ewa Rozwadowska/

„Promienie lata pobladły, kolejne wakacje za nami. Pełni sił i zapału, do Ciebie, Szkoło, wracamy !”

ZESPÓŁ PLACÓWEK OŚWIATOWYCH W ZAKLICZYNIE

Rozpoczynając Nowy Rok Szkolny nauczycielki z Przedszkola w Zakliczynie już pod koniec sierpnia zorganizowały dla dzieci rozpoczynających przygodę z przedszkolem ZAJĘCIA ADAPTACYJNE, dzięki którym zarówno Rodzice, dzieci jak i nauczycielki mogli wzajemnie się poznać, spędzić czas na wspólnej zabawie oraz nawiązać współpracę ukierunkowaną na rozwój dziecka jak i placówki. Prowadzone już od kilku lat tego typu spotkania, mają na celu zmniejszenie u początkujących przedszkolaków i ich rodziców trudnych napięć emocjonalnych w pierwszych kontaktach z przedszkolem oraz wytworzenie pogodnej i miłej atmosfery w grupie, opartej na akceptacji, bezpieczeństwie i zaufaniu.

Przyjętym kierunkiem pracy przedszkola na rok 2015/2016 jest „Tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi ekspresji językowej dziecka, poprzez stosowanie aktywnych metod i form pracy i bezpośredni kontakt z literaturą, sztuką i teatrem.” Zgodnie z tym założeniem zaplanowano szereg działań mających na celu kształtowanie zdolności wypowiedzenia się dzieci w sposób zrozumiały,

doskonalenie mowy komunikatywnej oraz stymulowanie zainteresowań czytelniczych. Już w pierwszym półroczu dzieci udadzą się do Teatru Groteska w Krakowie, włączą się w akcję „Cała Polska czyta dzieciom”, będą brały udział w teatrzykach, inscenizacjach i innych wydarzeniach kulturalnych organizowanych na terenie szkoły i gminy. W ramach spotkań z ciekawymi ludźmi zaplanowane jest spotkanie z pisarzem oraz częste wizyty w bibliotece szkolnej i publicznej. Każda z pań wychowawczyń wie, że aby dzieci pięknie mówiły, już od najmłodszych lat muszą ćwiczyć zarówno swój język, buzię oraz umiejętność budowania zdań. Opracowały więc i włączyły w plan pracy „Zestaw zabaw logopedycznych” oraz program edukacyjny pt: „Chcemy pięknie opowiadać”, dzięki czemu jeszcze lepiej zadbają, by nasze przedszkolaki pokochały swój język ojczysty i stawały się prawdziwie elokwentnymi mówcami.

/Joanna Ralska-Lenart/

Bezpieczeństwo przede wszystkim

W ramach edukacji o bezpieczeństwie 15 września 2015 uczniowie naszej szkoły uczestniczyli w spotkaniu z policjantką z Komendy Policji w Myślenicach p. st. asp. Ewą Nalepą. Uczniowie klas 1-3 mieli okazję porozmawiać z panią policjant o zachowaniu bezpieczeństwa w drodze do szkoły i poza szkołą. Policjantka omówiła zasady poruszania się po ulicy, chodniku i podczas jazdy rowerem. Nasz gość zwrócił uwagę na niebezpieczeństwa jakie mogą czyhać na dzieci w kontaktach z nieznanymi osobami, omówił sposoby unikania ich. Policjantka uczuliła uczniów, aby zawsze zapinali pasy podczas jazdy samochodem. Wielokrotnie podkreśliła też jak ważne są elementy odblaskowe, które każdy uczeń powinien posiadać i nosić.

Dzieci czynnie uczestniczyły w spotkaniu, odpowiadały na pytania, dzieliły się swoimi spostrzeżeniami i doświadczeniami, podawały przykłady niewłaściwego zachowania na drodze. Wykazały się dociekliwością zadając gościowi wiele ciekawych pytań.

Z uczniami klas 4-6 oprócz zagadnień związanych z bezpieczeństwem pani policjant omówiła zagrożenia wynikające z używania dopalaczy, narkotyków, nikotyny, alkoholu. Zwróciła uwagę, jak tragiczne w skutkach może być sięganie po tego typu używki. Prowadząca spotkanie uświadomiła uczniom, że mają prawo czuć się bezpiecznie, a na co dzień mogą liczyć na pomoc ludzi, którzy są do tego powołani.

Spotkanie przebiegało w miłej atmosferze. Mamy nadzieję, że przyczyniło się do wzrostu świadomości o

zachowaniach niewłaściwych i tych bezpiecznych wśród uczniów, a także pozytywnie wpłynie na zachowanie w szkole i poza nią. Najmłodszym uczniom policjant będzie się kojarzył z kimś komu można ufać, kogo nie trzeba się bać, od kogo można otrzymać pomoc.

/Bożena Krawczyk
Pedagog szkolny/

W dniu 23.09.2015 r. uczniowie kl. I-VI wzięli udział w zajęciach z pierwszej pomocy prowadzonych przez Służbę Maltańską w Myślenicach. Dzieci dowiedziały się jak udzielać pomocy osobie poszkodowanej oraz przeprowadzać resuscytację krążeniowo - oddechową. Prowadzące zajęcia zapoznały dzieci z zawartością torby ratownika, omówiły wszystko co się w niej znajduje. Należy zaznaczyć, że dzieci wykazały się tutaj wielką wiedzą.

Wszyscy uczniowie bardzo aktywnie uczestniczyli w zajęciach. Podawali przykłady sytuacji, kiedy należy wezwać pomoc. Prowadzące ćwiczyły z dziećmi kolejne kroki postępowania w udzielaniu pierwszej pomocy. Dzieci miały możliwość zapamiętania i utrwalenia numerów alarmowych. Zajęcia były bardzo wartościową lekcją. Wzbudziły u dzieci wielką ciekawość, wiele pozytywnych emocji, radość z tego, że potrafią pomóc.

/Jadwiga Kuras, Bożena Krawczyk/

Etwinning

W obecnym roku szkolnym Szkoła Podstawowa w Zakliczynie przystąpiła do Programu etwinning. Jest to edukacyjny program promujący współpracę szkół w Europie za pośrednictwem mediów elektronicznych.

Uczniowie kl. 4 i 5 biorą udział w projekcie polegającym na pisaniu pocztówek w języku angielskim. Dzieci korespondują z uczniami ze szkoły podstawowej w

Bonn w Niemczech, w Zagrzebiu (Chorwacja), Trebic (Czechy) oraz ze szkołą na wyspie Reunion (Francja).

Dzięki projektowi dzieci poznają inne kraje, miasta, obyczaje oraz tradycje.

/Jadwiga Kuras/

Europejski Dzień Języków Obcych

W dniach 28-30 września 2015 r. uczniowie będą brać udział w Europejskim Dniu Języków Obcych. Jest to coroczne święto języków ustanowione w 2001 r. z inicjatywy Rady Europy. Z tej okazji uczniowie będą poznawać kraje znajdujące się w Europie, przygotowują flagi, poznają w różnych językach zwroty „Dzień dobry” i „Dziękuję”,

wysłuchają fragmentów hymnów narodowych państw europejskich oraz wezmą udział w konkursie plastycznym pt. „Mój Europejski Dzień Języków Obcych”.

/Jadwiga Kuras/

Z filatelistyką za pan brat

Pod koniec września odbyły się w naszej placówce warsztaty z filatelistyki dla dzieci z oddziałów przedszkolnych i klas I-III. Miały one na celu promowanie kolekcjonerstwa wśród najmłodszych.

Prowadząca warsztaty p. Bogusława Konieczny - przedstawiciel Poczty Polskiej - koordynator do spraw filatelistyki - w ciekawy i atrakcyjny sposób przedstawiła dzieciom informacje na temat funkcjonowania Poczty Polskiej i pracy listonosza. Nasi podopieczni mieli

możliwość obejrzenia różnych klaserów ze znaczkami, zaprojektowania i skasowania własnego znaczka oraz złożenia z puzzli XXL dużego znaczka pocztowego.

Dzieci aktywnie uczestniczyły w zajęciach, wykazywały duży entuzjazm, zaciekawienie, radość. Każde dziecko otrzymało też kopertę, kartkę i znaczek, który może być początkiem pasji i zamiłowania do kolekcjonowania.

/Joanna Ralska-Lenart/

Edukacja przez szachy

Od września 2015r. w Szkole Podstawowej w Zakliczynie realizowany jest ogólnopolski projekt Polskiego Związku Szachowego „Edukacja przez szachy w szkole”. Celem projektu jest zwiększenie umiejętności matematycznych w zakresie m. in. logiki, orientacji przestrzennej, myślenia analitycznego oraz kształtowania ważnych cech osobowości, jak koncentracja, odpowiedzialność czy intuicja.

W projekcie biorą udział uczniowie klas drugich, którzy przez dwa lata podczas obowiązkowych zajęć w wymiarze 1 godziny tygodniowo będą poznawać tajemnice szachowego królestwa, m. in. sprawującego rządu króla,

niedoścignioną w pionie i poziomie wieżę, rycerza przekątnych i wiele, wiele innych.

Dzieci chętnie uczestniczą w zajęciach, ponieważ poprzez zabawę uczą się podstaw gry w szachy w przyjaznym dla nich szkolnym otoczeniu oraz rozwijają zmysł twórczy, umiejętność podejmowania decyzji, a także pamięć i koncentrację.

W ramach projektu szkoła otrzymała 15 kompletów szachowych oraz szachownicę demonstracyjną.

/Anna Ślósarz, Wiesława Wójtowiec/

ULKS „Zaklik” - co u nas w tym roku szkolnym?

Uczniowski Ludowy Klub Sportowy „Zaklik” podobnie jak w zeszłym roku szkolnym prowadzi zajęcia w sekcji piłki nożnej dla dziewcząt (czwartki godz. 14.30 - 16.30) oraz tenisa stołowego (poniedziałki godz. 15.30 - 17.00). Zajęcia prowadzą wykwalifikowani instruktorzy tych dyscyplin.

Dla nielicznych chętnych prowadzone są też zajęcia przygotowujące do biegów.

Przymierzamy się także do uruchomienia sekcji piłki siatkowej. Szukamy sponsorów oraz ludzi chętnych do pomocy w tym przedsięwzięciu.

20.09.2015 r. wspólnie z Ogniskiem Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej w Dobczycach zorganizowano wyjazd do Wadowic na Ogólnopolski Bieg

Powsinogi. W zawodach wzięły udział 22 osoby z naszego Klubu.

W kategorii kl. III na dystansie 200 m, 2 miejsce zajęła Walentyna Krawiec, w kategorii kl. VI na dystansie 400 m zwyciężyła Oliwia Włodarczyk, w kategorii szkół gimnazjalnych na dystansie 1500 m, 2 miejsce zajął Adam Król z Sieprawia. Również 2 miejsce zajęła rodzina Chrastów w sztafecie rodzinnej.

Zapraszamy wszystkich pasjonatów sportu oraz aktywnego spędzania czasu wolnego do zaangażowania się w prace na rzecz ULKS-u. Każde wsparcie jest mile widziane.

/Wiktor Piwowarski/

Światowe Dni Młodzieży

Piknik parafialny

Pierwszy piknik parafialny Światowych Dni Młodzieży już za nami, pragniemy w krótkich słowach wyrazić ogromną wdzięczność wszystkim, dzięki którym to wydarzenie się odbyło.

Dziękujemy przede wszystkim Bogu Ojcu, za wszelkie dary, jakimi nas obdarzył, za pomysł zorganizowania pikniku, za miłość, jaką nas ciągle obdarza i jednoczy wokół stołu Eucharystycznego, dodając siłę i energię do wszelkich działań podejmowanych w celu szerzenia idei ŚDM i orędzia o zbawieniu.

Dziękujemy księdzu proboszczowi Piotrowi Klusce za przychyłność dla naszej działalności, wsparcie i modlitwę, którą nas otacza. Dziękujemy Gminie Siepraw, na czele z panem wójtem Tadeuszem Pitałą, za udostępnienie terenu wokół boiska sportowego, udostępnienie stołów, ławek, namiotów, nagłośnienia i pokrycie kosztów zużytej energii. Wyrazy wdzięczności kierujemy także do wszystkich darczyńców: Firmie Mann, dzięki której parafia zakupiła maszyny do produkcji waty cukrowej i popcornu, firmie Express, dzięki której dzieci mogły za darmo korzystać z dmuchanego placu zabaw, za ufundowanie przelotów parolotnią. Podziękowania kierujemy również do biura podróży Orlando Travel, za ufundowanie nagrody głównej w loterii fantowej. Dziękujemy firmom Farmona, Lajkonik, Bahlsen, Krakowskiemu Bankowi Spółdzielczemu, firmie odzieżowej BeFashion, Ziemi Myślenickiej, Rodzinnemu klubowi sportowemu Rakieta, salonom DotykSpa, Róża, Salonowi Małgorzaty Cwierz, restauracjom Chrupiące Kurczaki, Arziona, Il Camino, Gminnej spółdzielni Samopomoc Chłopska w Sieprawiu, Turystycznej Podkowie, Towarzystwu Gimnastycznemu Sokół, Energylandii, piekarni Dom Chleba, duszpasterzom parafii Siepraw, panu Leszkowi Molusowi, państwu Markom, państwu Kyrcom, panom Markowi i Dawidowi Lenczowskim, państwu Kadejom, panu Franciszkowi Wolkowi, firmie Kabanos, Familia, Doratex, Agrobud, Drew-Plast, którzy wsparli nas swoimi produktami i środkami finansowymi, dzięki którym piknik mógł zostać zorganizowany. Nie sposób nie wspomnieć o wszystkich, którzy swoimi talentami i pasjami ubogacili imprezę. Dziękujemy Joannie Stoch, Adamowi Szlachcie, dzieciom ze szkół podstawowych i zespołowi instrumentalnemu z opiekunami, Grupie folklorystycznej, tancerzom z zespołu Sokół, Tomaszowi Karenko, Łukaszowi Wieczorkowi, panu

Gwoździowi, policji, strażakom, właścicielom zabytkowych samochodów, kucharkom. Dziękujemy wszystkim, którzy wzięli udział w pikniku, za obecność, życzliwość, przychyłność, za dobre słowo, a przede wszystkim za wspólną modlitwę, za budowanie jedności naszej parafii, za świadectwo wiary. Wyrazy wdzięczności kierujemy także do Konrada Sołtysa, który w ramach wolontariatu poprowadził cały piknik, ofiarując nam swój czas, doświadczenie, cenne rady i wskazówki. Dziękujemy księdzu kardynałowi za objęcie pikniku patronatem, biskupowi Damianowi za obecność, modlitwę, błogosławieństwo. Jego obecność wśród nas podkreśliła jak ważne są takie wydarzenia jednoczące parafię i pokazujące jak cenną inicjatywą są ŚDM. Ten piknik nie odbyłby się gdyby nie wolontariusze i komitet parafialny. To dzięki ich pracy i zaangażowaniu mogliśmy wziąć udział w tym spotkaniu, usłyszeć hymn ŚDM. Są wspaniałymi świadkami Jezusa Chrystusa realizującymi swoim życiem przykazanie miłości Boga i bliźniego. Ich zaangażowanie najlepiej pokazuje, że ŚDM to wyjątkowy czas, poprzez który realizują się uczynki miłosierdzia. Specjalne podziękowanie pragniemy skierować do opiekuna duchowego przygotowań do ŚDM, ks. Romana Zapały. Dziękujemy za formowanie serc i umysłów, za przykład poświęcenia siebie na służbę Bogu i drugiego człowieka, za wsparcie i wszelką pomoc, za modlitwę i wszelkie dobro.

Mamy nadzieję, że piknik przybliżył wszystkim idee ŚDM. W przyszłym roku naszą parafię odwiedzi około 3 tysiące młodych ludzi. Chcemy poprzez takie wydarzenia przygotowywać się do spotkania z pielgrzymami i Ojcem Świętym. Już dziś obiecujemy, że dołożymy wszelkich starań, aby ten czas przygotowania wydał jak najlepsze owoce. Jednocześnie zachęcamy wszystkich do aktywnego włączenia się w ŚDM, do modlitwy w ich intencji. Włączmy się w peregrynację krzyża i ikony Matki Bożej, otworzmy drzwi dla pielgrzymów. Weźmy udział w spotkaniach centralnych z papieżem, pokażmy, że Jezus jest naszym Panem i Królem, że jest sensem naszego życia i naszym Zbawicielem.

/Koordynator ŚDM Dekanatu Mogilany
Alicja Kowalczyk/

Rejestracja uczestników Światowych Dni Młodzieży

26 lipca rozpoczęły się zapisy na Światowe Dni Młodzieży. Na prośbę Papieskiej Rady do Spraw Świeckich i krakowskiego Komitetu Organizacyjnego mieszkańcy Archidiecezji Krakowskiej, chcący wziąć udział w ŚDM, proszeni są o rejestrację poprzez swoje parafie. Każda powstała we wspólnocie grupa pielgrzymów - uczestników ŚDM, będzie koordynowana i reprezentowana przez Opiekuna i jego Zastępcę, którzy muszą być pełnoletni. Przewidziana jest także odrębna rejestracja indywidualna dla wolontariuszy. Opieka nad niepełnoletnimi zostanie

powierzona Opiekunowi grupy, za zgodą rodziców lub opiekunów prawnych uczestnika. Pielgrzymi i wolontariusze Światowych Dni Młodzieży będą uczestniczyć w kosztach organizacyjnych, wybierając odpowiedni dla siebie rodzaj pakietu pielgrzyma. W zależności od potrzeb, do wyboru będą trzy typy pakietów. Zwracamy się z prośbą o zapoznanie z rodzajami pakietów na stronie <http://www.krakow2016.com/pakiet-pielgrzyma>. Bardzo prosimy, aby wybrać odpowiadający państwu pakiet i z wypełnionym zgłoszeniem zgłosić się do kancelarii w

podanym wyżej terminie. Jednocześnie informujemy, że grupy w parafiach tworzone będą właśnie na podstawie wybranych pakietów, a następnie włączane do makrogrup archidiecezjalnych.

Wszystkich gorąco zachęcamy do rejestracji w ŚDM. Jest to wyjątkowa okazja do spotkania z Ojcem Świętym Franciszkiem, z drugim człowiekiem, z prawdziwie obecnym wśród nas Jezusem Chrystusem, to

będzie wspaniałe świadectwo wiary i zaangażowania w życie Kościoła. Nikogo z nas nie może tam zabraknąć!

W parafii Siepraw zapisów można dokonać w każdą środę, po wieczornej Mszy Św. w kancelarii parafialnej.

/Alicja Kowalczyk/

Przygotowujemy się do Świątowych Dni Młodzieży

Od kwietnia 2015r. w naszej Archidiecezji, w ramach przygotowań do Świątowych Dni Młodzieży realizowany jest program „Miłość i odpowiedzialność”. W Orędziu do młodych w 2015 roku Papież Franciszek napisał: „proszę, abyście (...) buntowali się przeciwko owej kulturze tymczasowości, która w istocie myśli, że nie jesteście zdolni do odpowiedzialności, że nie jesteście w stanie prawdziwie kochać. Ja pokładam ufność w was, młodych, i modłę się za was.” Zatem „MIŁOŚĆ i ODPOWIEDZIALNOŚĆ” to nie tylko hasła ale zadanie, które stawia przed nami Papież, zachęcając do rozważania słów Jezusa: „Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą” (Mt 5, 8). Projekt MiO (Miłość i odpowiedzialność) to kolejne spotkania ze Świętymi z Polski. W miesiącu wrześniu szczególną patronką przygotowań do ŚDM jest bł. Aniela Salawa. Aby przybliżyć jej życiorys i zintegrować młodzież zaprosiliśmy wolontariuszy ŚDM wraz z duszpasterzami odpowiedzialnymi za prowadzenie tych grup formacyjnych na ZLOT WOLONTARIUSZY ŚDM DEKANATU

MOGILANY, który odbył się dnia 12 września 2015 r. w naszym sanktuarium. O godzinie 11 przedstawiciele poszczególnych parafii naszego dekanatu opowiadali o przygotowaniach do ŚDM w ich wspólnotach, co pozwoliło nam wymienić doświadczenia i zrodziło w naszych umysłach kolejne pomysły do aktywnego działania i szerzenia idei ŚDM. O godz. 12 odprawiona została Msza Św. koncelebrowana w intencji ŚDM i darczyńców, którzy w różnoraki sposób wspomagają naszych wolontariuszy. Następnie młodzi udali się na bieg śladami bł. Anieli Salawy, poznając jej życiorys i miejsca, z którymi była związana nasza błogosławiona rodaczka. Całość spotkania zakończyła się modlitwą przy relikwiach bł. Anieli Salawy i wspólnym ogniskiem. Padły zapewnienia, że niebawem znów się spotkamy, tym razem w innej parafii naszego dekanatu, aby lepiej się poznać i jak najlepiej przygotować się do ŚDM.

/Alicja Kowalczyk/

Odkrywamy nieznane karty naszej lokalnej historii...

Sieprawske skrzynie malowane

Skrzynia była jednym z najbardziej reprezentacyjnych mebli w niemal każdym wiejskim domu. Mebel ten pojawił się powszechnie w miastach w wieku XVI, a na wsi zaczął się rozpowszechniać w wieku XVIII. Z kolei wiek XIX to dla skrzyń okres największego rozkwitu. Powstała wtedy duża liczba ośrodków produkujących skrzynie na potrzeby odbiorcy wiejskiego i ogromne zróżnicowanie typologiczne oraz stylistyczne skrzyń. Skrzynia stała się obowiązkowym elementem wyposażenia wnętrza chłopskiej izby (obok stołu, ław, łóżka, półki na naczynia), będąc w tym zestawie także najbardziej prestiżowym meblem. W ubogim, ascetycznym i minimalistycznym wiejskim wnętrzu, pod względem estetycznym wybijała się zdecydowanie na plan pierwszy.

Skrzynia nie była jednak tylko jednym z elementów umeblowania o określonej praktycznej funkcji - była także przedmiotem pełnym odniesień. Spełniała ona oczywiście praktyczną funkcję sprzętu służącego do przechowywania garderoby. Przede wszystkim jednak skrzynia służyła do gromadzenia wiana, czyli wyposażenia ślubnego panny młodej. Dlatego też skrzynie te nazywano posażnymi lub wiannymi. Skrzynię kupowano zwykle na długo przed ślubem i gromadzono w niej przyszły posąg dziewczyny. Sama skrzynia wraz ze zgromadzonym w jej wnętrzu

wianem, pełniła zatem społecznie ważną rolę, zaświadczać o majętności rodziny oraz gospodarności dziewczyny. Skrzynia musiała być zatem duża, pojemna, pięknie ozdobiona i ...ciężka. Wyposażenie skrzyni stanowiły wałki płótna na bieliznę, spódnice, wyszywane gorsety, a wreszcie i pościel, wśród której nie mogło zabraknąć pierzyny. W skrzyniach przechowywano także korale oraz modlitewniki. Uboższe panny, których nie było stać na taką wyprawę nierzadko wkładały do skrzyni kamienie, które starannie ukryte pod warstwą kiecek zapewniały skrzyni odpowiedni ciężar. Skrzynie ustawiano zawsze w widocznym miejscu. W czasie ceremonii zaślubin skrzynia była elementem „spektaklu”. Podczas wesela skrzynia pojawiała się w przyśpiewkach jako kobieca towarzyszka, zabierana z domu rodzinnego. Chociaż kupno i wyposażenie skrzyni łączyło się ze sporym wydatkiem, to jednak nawet najubożsi starali się taki sprzęt posiadać.

Rozmiary skrzyń bywały rozmaite. Daje się jednak wyróżnić duże skrzynie wiane i znacznie od nich mniejsze skrzynki kupowane zazwyczaj przez dziewczęta pracujące na służbie. Skrzynie duże miały zwykle około 120 cm długości oraz około 60 cm szerokości i głębokości. Skrzynie zamykane były zwykle na solidny zamek. We wnętrzu skrzyni jedyną wyodrębnioną przestrzenią był tzw.

„półskrzynek”, czyli zmyślnie zamykana półeczka z reguły z podwójnym dnem - służąca do przechowywania cennych przedmiotów, takich jak korale czy książeczki do nabożeństwa.

Charakterystyczną cechą skrzyń posażnych było ich bogate zdobnictwo. Najczęstszym motywem dekoracyjnym skrzyń malowanych były kwiaty. Rzemieślnicy dekorujący te cenne sprzęty wcale jednak nie starali się naśladować natury. Stąd też, podziwiając efekty ich pracy, często możemy dostrzec wymalowane na jednej łodydze różnokształtne liście i niespotykane kwiaty w fantazyjnej kolorystyce.

Mimo dużej wolności twórczej, istniały jednak reguły, których starano się przestrzegać. Kompozycje rozmieszczane były symetrycznie, a poszczególne elementy nigdy nie nachodziły na siebie, ani się nie przecinały. Ornament główny występował w kilku postaciach: „koron” albo „wieńców”, bukietów spiętych wstążką, „wazoników”, z których wyrastają udrzewione kwiaty - otaczają je zwykle kolorowe ramki.

W XIX wieku ilość ośrodków skrzyniarskich na terenach polskich była bardzo duża. Niemal każde miasto, zarówno małe, jak i duże, oraz liczne wsie zajmowały się ich wyrobem. Szczególnie znane i cenione były te pochodzące z okolic Krakowa, np. ze Skawiny, Żabna, Wojnicza, Tyńca. Wskazówką dotyczącą miejsca pochodzenia danej skrzyni był kolor tła i ilość wydzielonych na nim pól. I tak na przykład skrzynie kaszubskie i wielkopolskie były zwykle niebieskie, skrzynie lubelskie - żółte, śląskie - białe. Natomiast charakterystycznym kolorem dla skrzyń wyrabianych w okolicach Krakowa była zieleń. Motywy zdobnicze na frontowych ściankach skrzyń z tego regionu były umieszczone w trzech wydzielonych polach. Stąd skrzynie te nazywane bywają trójpolowymi.

Wśród polskich skrzyń malowanych znaczące miejsce zajmuje tzw. „skrzynia sieprawska”. Ten typ skrzyni został wyodrębniony przez badaczy kultury i sztuki ludowej i znalazł swoje miejsce w opracowaniach naukowych. Charakterystyczną cechą skrzyń sieprawskich był specyficzny styl zdobnictwa malarskiego, który stanowił motyw symetrycznej gałązki z tulipanami, powtórzony trzykrotnie na prostokątnych zielonych polach frontonu skrzyni. Pola te, obrzeżone jasną, najczęściej żółto-czerwoną ramką, leżą na brązowo-czerwonawym tle. Taki sam,

uzupełniony drobnymi kropkami motyw malarski powtórzony jest również na wiekach skrzyń. Natomiast na bokach miejsce kwiatonu zajmuje zwykle deseń z drobnych kropek. Tylne ścianki skrzynie były natomiast gładkie i pozbawione ozdób. Inną cechą wyróżniającą skrzynie sieprawskie były nogi w formie prostych lub toczonych słupków zamiast pełnej profilowanej podstawy. Skrzynie takie wyrabiano w Sieprawiu co najmniej od połowy XIX wieku do lat 20. XX. W literaturze odnotowano także nazwiska niektórych twórców skrzyń. Byli to przede wszystkim cieśle z rodziny Oramusów, których ostatnimi przedstawicielami byli Jan i Franciszek. Podobnie zdobione skrzynie wykonywali także Jan Baran z Zakliczyna oraz Jan Siatka z Czechówki. (fot. 1 - okładka).

Charakterystyczny dla skrzyń sieprawskich motyw zdobniczy był wykorzystywany także do dekorowania innych mebli. W ten sposób dekorowano na przykład półki na naczynia czyli tzw. „listewki”. W tym przypadku z braku miejsca nie można było stosować piętrowych bukietów, ale tylko formę zredukowaną do jednej wiązanki. (fot. 2)

Początek XX wieku, to schyłek popularności skrzyń malowanych. Ich rolę zaczęły wtedy przejmować kufry, z dętym wiekiem i zwięzającymi się ku dołowi ścianami bocznymi (fot. 3) a przede wszystkim komody (fot. 4). W porównaniu z nowoczesnymi na owe czasy komodami, skrzynie zaczęto postrzegać jako sprzęty przestarzałe. Nie były już one uważane za mebel prestiżowy, ale wręcz często postrzegano je jako przejaw zacofania i powód do wstydu. Toteż bardzo szybko skrzynie zaczęto rugować z eksponowanego miejsca w wiejskich izbach. Kończyły swój żywot w spichlerzach, na strychach, w składach rzeczy niepotrzebnych, służyły do przechowywania rupieci albo ziarna. Nierzadko, te niegdyś tak pożądane meble kończyły jako budy dla królików lub psów. Z roli pierwszoplanowej spadały na margines.

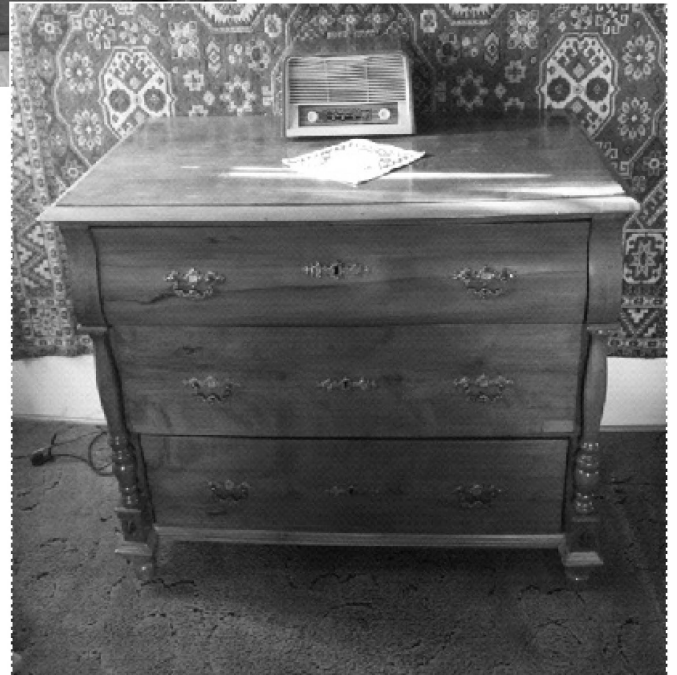
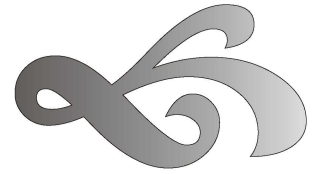
Dziś nieliczne ocalałe skrzynie na powrót wracają do łask. Podziwiamy ich urodę, analizujemy motywy dekoracyjne, barwy, stylistykę. Jednak patrząc na skrzynie, nawet w tej chwili puste i opuszczone, warto uświadomić sobie, że nie są one tylko zwykłymi meblami, ale że każda z nich kryje także indywidualną historię jej dawnej właścicielki.



Fot. 2 Półka na naczynia, (tzw. „listewka”) z końca XIX ozdobiona wiązkami gałązek z tulipanami.



Fot.3 Kufer z okresu międzywojennego z ozdobnymi okuciami.



Fot.4 Komoda z pierwszej dekady XX wieku.

/Stanisław Konarski/

Bibliografia:

Roman Reinfuss, Ludowe Skrzynie Malowane, Wydawnictwo Sztuka, Warszawa 1954,
 Monografia Powiatu Myślenickiego, t. II Kultura Ludowa, Praca zbiorowa pod redakcją Romana Reinfussa, Wydawnictwo Literackie Kraków 1960,
 Roman Reinfuss, Sztuka Ludowa w Polsce, Wydawnictwo Literackie Kraków 1970.

Ks. Prałat Jan Przytocki (1908 - 1973)

Ks. Jan Przytocki urodził się 13 grudnia 1908 roku w miejscowości Balicze Podróżne, powiat Stryj, woj. stanisławowskie (obecnie w obwodzie lwowskim na Ukrainie). Był jednym z dziewięciorga dzieci Mikołaja i Marii z Kiszkiewiczów. Miał trzech braci: Józefa, Władysława i Antoniego oraz pięć siostr: Anielę, Elżbietę, Teklę, Rozalię i żyjącą jeszcze obecnie Helenę. Rodzice posiadali niewielkie gospodarstwo rolne, ok. 6 morgów ziemi i aby utrzymać dość liczną rodzinę, ojciec dorabiał handlując trzodą chlewną. Balicze Podróżne były niewielką miejscowością, zamieszkałą w większości przez Ukraińców, garstkę Żydów, a niemal jedynymi mieszkającymi tam Polakami była rodzina Przytockich. Urząd gminy i kościół znajdował się w położonym niedaleko Sokołowie, natomiast w Baliczach Podróżnych była szkoła powszechna. Tam ksiądz Przytocki rozpoczął edukację, którą kontynuował w gimnazjum w Stryju, a następnie na Uniwersytecie Jana

Kazimierza we Lwowie, gdzie w latach 1928-33 studiował na Wydziale Teologicznym. Po ukończeniu studiów w 1933 roku otrzymał święcenia kapłańskie i rozpoczął pracę duszpasterską jako wikariusz na terenie archidiecezji lwowskiej, kolejno: w latach 1933-35 w parafii Kamionka Strumiłowa (I), następnie (1935-36) w parafii Kałusz (II), a w latach 1936-43 w Stanisławowie (III). Tam zastał go wybuch wojny i pierwsza okupacja sowiecka (1939-1941) oraz następująca po niej okupacja niemiecka.

Ten tragiczny w naszej narodowej historii okres dziejów stał się dla ks. Przytockiego czasem nie tylko gorliwej służby Bogu, ale także pełnego poświęcenia pracy dla Ojczyzny w strukturach Polskiego Państwa Podziemnego (ZWZ-AK). Jego praca konspiracyjna związana była z organizowaniem przerzutów polskich oficerów na Węgry i do Rumunii, skąd dalej przedostawali się do armii polskiej na Zachodzie. Udzielał też pomocy Żydom, wydając im



falszywe metryki. Zagrożony dekonspiracją w 1943 r. szukał schronienia w małej parafii pod Lwowem, gdzie został przeniesiony przez władze kościelne. Tam jednak został aresztowany przez gestapo i poddany brutalnemu śledztwu, najpierw w areszcie gestapo w Stanisławowie, a następnie we Lwowie.

Chociaż nie wydobyto od księdza żadnych obciążających go zeznań, został osadzony w obozie koncentracyjnym na Majdanku. Kiedy zbliżał się front sowiecki (wiosną 1944 r.) przewieziono go wraz z transportem więźniów do obozu w Gross-Rosen, gdzie pracował w kamieniołomie, a stamtąd do Leitmeritz (czeskie Litomerice), do podobozu KL Flossenbürg. Losy wojenne nie oszczędziły też najbliższych mu osób. Jego rodzice zostali bestialsko zamordowani przez

banderowców w czerwcu 1944 r. Najmłodsza siostra księdza Helena, która mieszkała razem z rodzicami, uniknęła śmierci tylko dlatego, że w tym czasie przebywała u starszej siostry Anieli w Borysławiu. Z rąk banderowców zginęło też wielu krewnych księdza Przytockiego.

Po zakończeniu wojny, w czerwcu 1945 r. ks. Przytocki przyjechał ubrany jeszcze w obozowe pasiaki do Krakowa, gdzie zatrzymał się u zaprzyjaźnionej rodziny pochodzącej ze Lwowa. Tu został przyjęty przez metropolitę krakowskiego kardynała Adama Sapiechę do pracy w archidiecezji krakowskiej. Przez dwa miesiące pełnił posługę wikariusza w Komorowicach (obecnie część Bielska-Białej) a w sierpniu 1945 roku przybył do Sieprawia, gdzie objął funkcję administratora parafii, a w październiku następnego roku po śmierci ks. kanonika Ignacego Cieża, został jej proboszczem.

Już od pierwszych lat swego administrowania w Sieprawiu ksiądz Przytocki dał się poznać jako dobry gospodarz. Poczytnie niezbędne prace renowacyjne zaniechany przez wiele dziesięcioleci (starego) kościoła p. w. św. Michała. W 1951 r. odrestaurował kościółek św. Marcina, wprowadzając w nim zwyczaj odprawiania cotygodniowych porannych Mszy św. we wtorki, które były dniami targowymi.

Blisko trzydziestoletnia posługa duszpasterska ks. Przytockiego w Sieprawiu nacechowana była troską o rozwój życia religijnego i stan materialny powierzonej mu parafii. Dzięki ogromnemu talentowi zjednywania sobie ludzi potrafił zmobilizować całą parafialną społeczność do wielkiego przedsięwzięcia jakim była konieczna ze względu na powiększającą się liczbę wiernych, budowa nowego kościoła parafialnego. Pomimo uzyskania niezbędnych zezwoleń od władz administracyjnych, budowa nowego kościoła od początku napotykała spore trudności. Niektóre wynikały z przyczyn prozaicznych, takich jak brak dostatecznych środków finansowych, czy też ogromne trudności w pozyskaniu materiałów budowlanych. Ale największym problemem było nieprzychylnie stanowisko komunistycznej władzy, która starała się wszelkimi dostępnymi sobie metodami utrudnić realizację tej inwestycji, nie wyłączając decyzji o wstrzymaniu budowy



Indeks ks. Jana Przytockiego z czasów studiów na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Lwowskiego (lata 1928-1833). /Archiwum Parafii Siepraw/



Ks. Jan Przytocki (pierwszy z lewej) podczas uroczystości wmurowania kamienia węgielnego nowego kościoła parafialnego w Sieprawiu (26 czerwca 1960 r.) /Archiwum Pana Franciszka Wielgusa/

kościół, wydanej w 1960 roku. Pomimo tych przeszkód budowa jednak szła dalej i kiedy w sierpniu 1968 roku spłonął stary kościół, była już prawie na ukończeniu. Po wykonaniu niezbędnych prac w ciągu kilku tygodni nowa świątynia mogła pełnić funkcje sakralne. Ostatnie lata życia i pracy duszpasterskiej księdza Przytockiego wypełnione były staraniami o kontynuację prac wykończeniowych i zakup niezbędnych wyposażenia dla nowego kościoła.

Praca duszpasterska księdza Przytockiego nie ograniczała się do administrowania jego własną parafią. Już na początku lat 50. został wicedziekanem wielickim, a po śmierci ówczesnego dziekana ks. Józefa Śliwy (1965 r.) objął po nim urząd dziekana wielickiego z siedzibą w Sieprawiu (nominacja z dn. 2 lipca 1970 r.) Otrzymał też odznaczenia kościelne: Expositorii Canonicalis i Rochettum et Mantolettum oraz godność prałata. Do tych odznaczeń ksiądz Przytocki mógłby dodać nie mniej cenne wyróżnienie, jakim były przyjacielskie relacje łączące go z kard. Karolem Wojtyłą, który jako biskup pomocniczy, a później metropolita krakowski wielokrotnie odwiedzał parafię sieprawską. Składając życzenia ks. Przytockiemu z okazji jubileuszu 25-lecia jego pracy duszpasterskiej w sieprawskiej parafii 4 października 1970 roku powiedział: „Jest Ks. Prałat budowniczym kościoła, pięknej nowoczesnej świątyni, Domu Bożego, w którym spełnia się najgłębsze przeznaczenie ludzi: jednocześnie się z Panem

Bogiem w Jego Łasce i wspólne głoszenie chwały Trójcy Przenajświętszej. Ten Dom Boży buduje parafia hojnym darem ofiar pieniężnych i osobistej pracy. Lecz rozliczne trudności związane z prowadzeniem tego wspianego dzieła są przede wszystkim udziałem Ks. Prałata.”

Ksiądz prałat Jan Przytocki zmarł 14 sierpnia 1973 roku. Miejsce wiecznego spoczynku znalazł obok nowego kościoła parafialnego w Sieprawiu, który bez wątpienia był dziełem jego życia.

Podczas dwudniowych uroczystości pogrzebowych, które odbyły się 16 i 17 sierpnia z udziałem kard. Karola Wojtyły i biskupa Juliana Groblickiego oraz licznej gromady księży, swojego duszpasterza żegnały tłumy parafian.

[Biogram opracowany na podstawie: wspomnień Pani Heleny Sucheckiej, siostry ks. Przytockiego; Akt IPN Kr 009/3072; publikacji: Ks. A. Pitala, F. Batko, Siepraw. Parafia i jej kościoły. Gmina, Kraków 1994, s. 71-74.]

/Krzysztof Król/

- I) Kamionka Strumiłowa, miasto powiatowe w woj. tarnopolskim (obecnie Kamionka Bużańska w obwodzie lwowskim na Ukrainie).
II) Katusz, miasto powiatowe w woj. stanisławowskim (obecnie w obwodzie iwanofrankowskim na Ukrainie).
III) Obecnie Iwanofrankowsk na Ukrainie.

Ks. Kazimierz Rojkowski - zapomniany zakliczyński proboszcz

Obudowniczym obecnego kościoła w Zakliczynie ks. Wojciechu Brandysiewicz, którego od szeregu lat wymieniamy w coniedzielnym wypominkach, wiemy bardzo niewiele, a właściwie nic. Być może uda się kiedyś na kilka dni pojechać do Tarnowa do archiwum diecezjalnego, a wówczas ten zasłużony dla nas kapłan objawi nam nie tylko swoją osobę, ale i dzieło, które za jego sprawą powstało w Zakliczynie. Być może wtedy poznamy autora projektu kościoła, jego fundatorów oraz szczegóły związane z wyposażeniem kościoła. Jego bezpośrednim następcą był ks. Michał Rupikowski, po którym do Zakliczyna przyszedł ks. Kazimierz Rojkowski. Na temat osoby tego ostatniego nie posiadamy wiele informacji: wiemy tylko, że do Zakliczyna przyszedł w roku 1796, duszpasterzował tu prawie 33 lata (1796-1829). Pozostawił on jednak po sobie kilka pamiątek, o których trzeba skreślić kilka zdań.

Puszka na komunikanty. Najstarszą pamiątką po ks. Kazimierzu Rojkowskim jest srebrna puszka na komunikanty z pokrywką w kształcie korony z roku 1803. Informuje nas o tym wygrawerowany łaciński napis na jej stopie, który w tłumaczeniu brzmi: *Ta puszka sprawiona 12 listopada roku 1803 staraniem i z częściowym kosztem proboszcza wówczas żyjącego K[azimierza] R[o]jkowskiego*. Zastanawiające jest dla nas, w jaki sposób ostała się ona do dziś, gdy spojrzymy na kontekst historyczny. Był to czas zaborów, we Francji rządził Napoleon Bonaparte, który w latach 1810-1811 toczył wojnę z Austrią - zaborcą małopolski i Zakliczyna. Polacy liczyli, że pod wodzą Cesarza Francuzów odzyskają niepodległość, stąd też

działania militarne toczyły się na polskiej ziemi. Dla celów wojennych władze austriackie rekwirowały wszystkie srebra kościelne. Austriacy uczynili to bardzo sprytnie: już w roku 1808 we wszystkich kościołach i klasztorach nakazali sporządzić księgi inwentarzowe. W roku 1809 nakazali oddać inwentarze do Cyrkułu, tzn. odpowiednika dzisiejszego powiatu, a w następnym roku nakazali wydać wszelkie srebra kościelne dla celów wojennych. Pozwalało to zostawiać jedynie srebrną czaszę kielicha i puszki oraz melchizedek w monstrancjach - jako paramenty liturgiczne mające bezpośredni styk z Ciałem Pańskim. Trudno także przypuszczać, że władze austriackie pozwoliłyby na pozostawienie srebrnej puszki w parafii. Trudno przypuścić, aby przez przeoczenie ks. Rojkowski pominął tak istotny element wyposażenia kościoła, jakim była srebrna puszka i nie wpisał go do inwentarza. Prawdopodobnie uznał, że nie jest ona własnością wyłącznie kościelną, ale po części jego prywatną, gdyż partycypował w kosztach jej sprawienia... Z zakliczyńskiego kościoła zabrano wówczas: srebrną monstrancję, kielich z pateną, trybularz z łódką na kadzidło, lamparz, ampułki i małą srebrną puszkę srebrną. Puszka z pokrywką w kształcie korony ocalała.

Podstawa pod paschał. Drugim zachowanym elementem wyposażenia kościoła, jaki sprawiony został przez ks. Rojkowskiego, jest drewniana podstawa pod paschał z roku 1809. Przypuszczalnie pełniła ona swoją rolę w kościele do czasów ks. Żmudki lub ks. Podhalańskiego czyli do roku 1970-1980, kiedy to zstąpiła ją podstawa w stylu ludowym, absolutnie niepasująca do całości wystroju

kościół. Zabytkowy stojak czekał zaś na strychu plebanii aż do roku 2012, kiedy to został poddany konserwacji. Wtedy dorobiono do niej brakujący element, tzw. profitkę, a także odkryto inskrypcję: **1809**. Obecnie zajmuje ona swoje dawne miejsce w kościele przy chrzcielnicy.

Lampa cynowa. Także w roku 1809 sprawiona została lampa cynowa przed ołtarz wielki. Z analizy historycznej wynika, że jest to wieczna lampa, która znajduje się w prezbiterium naszej świątyni. Od czasu sprawienia aż do 1970 roku wisiała ona przed Wielkim ołtarzem centralnie na osi kościoła. [Przyjętym bowiem zwyczajem było, że liczba wiecznych lampek była nieparzysta]. W roku 1970 przesunięto ją na bok, aby nie przesłaniała obrazu ołtarza, oraz dorobiona została do niej identyczna lampa bliźniacza i umieszczona symetrycznie po drugiej stronie. Dziś znajduje się bliżej zakrystii.

Relikwiarz. Kiedy władze austriackie skonfiskowały srebro kościelne, w tym srebrną monstrancję, ks. Rojkowski sprawił naprędce małą, mosiężną. (Nie była ona jednak zbyt długo używana, gdyż kilka lat później sprawił on dostojniejszą i większą monstrancję). Zaś kilkadziesiąt lat później (w 1853 r.) ks. Kowalczyk przerobił tę małą monstrancję na relikwiarz świętych: św. Jana Kantego, św. Stanisława biskupa, św. Feliksa, św. Klemensa, św. Jozafata, św. Szymona z Lipnicy. Same zaś relikwie ofiarowane zostały parafii zakliczyńskiej przez o. Benedykta Parszywkę, przeora zakonu Karmelitów Bosych w Czernej koło Krzeszowic. Tak więc pierwotna monstrancja do dziś pełni swoją funkcję przechowywania relikwii.

Monstrancja. Piątym z kolei elementem wyposażenia kościoła z czasów ks. Rojkowskiego, jest wspomniana już wyżej monstrancja „rzymska”, określana w inwentarzach mianem romańskiej zwieńczona koroną. Jak zaświadcza ks. Andrzej Kowalczyk w „*Elenchusie*”, sprawił ją ks. Rojkowski swoim kosztem. Choć monstrancja ta nie posiada żadnej inskrypcji z nazwiskiem fundatora czy rokiem fundacji, to na pewno pochodzi z czasu od 1811 do 1829, czyli od grabieży sreber przez Austriaków do śmierci fundatora. Swoją formą monstrancja nawiązuje do puszek wspomnianej na samym początku, z czego wolno przypuszczać, że jej wykonawcą był ten sam rzemieślnik, a także i to, że miało to miejsce niedługo po rekwizycji sreber.

Ornaty. Najstarsze dwa ornaty, jakie posiadamy, zawdzięczamy także staraniu naszego proboszcza z przełomu XVIII i XIX wieku. Dokumentem świadczącym o tym jest „*Konotacja przybyłej bielizny*”, czyli inwentarz *ręczniczków liturgicznych*, pióra samego fundatora. Czytamy tam, że w roku 1817 sprawiony został między innymi biały i czerwony. Dzięki zachowanemu opisowi nie mamy wątpliwości, że chodzi o zachowane do dziś szaty liturgiczne. Pierwszy to biały ornat, kroju francuskiego z pretekstami kolumnowymi, zdobionymi w kwiaty irysów o różnych kolorach i tkane złotem. Kwiaty te poprzedzielane są złotymi motywami roślinnymi. Maski, czyli boczne części ornatów ozdobione są motywem kwiatowym z równomiernie rozrzuconymi małymi bukietami. Ornat podszyty tercynelem koloru orzechowego. Jest bardzo zniszczony: maski (boki) i tylna preteksta (kolumna) zachowały się w stanie oryginalnym, natomiast preteksta przednia i naramienniki zostały wymienione. Jego stan jest zły i wymaga naprawy.

Drugi czerwony ornat opisany w pozycji czwartej

„*Konotacji*” jest także kroju francuskiego, również bardzo cenny, z roku 1817. Posiada srebrne preteksty kolumnowe, na których wyhaftowane są kwiaty: irysy, tulipany i róże. Na srebrnym tle wyszywanym w jodełkę (tzn. na ukos) uskokowy cokół koloru orzechowego zwieńczony jest złotą koroną o trzech listkach (herb Roch) opleciony wicią roślinną z drobnymi listkami. Na kolumnie przedniej powtórzony ornament bez wieńczącej korony. Boki (maski) wykonane są z ciemnoczerwonego aksamitu. Obecnie jest w reparacji.

Stacje drogi krzyżowej. Ks. Rojkowskiemu zawdzięczamy także stacje drogi krzyżowej ufundowane w roku 1824. Nie wiemy nic o ich wykonawcy, o ich fundatorach, ani o sposobie pozyskania funduszy na te czternaście obrazów. Zachowało się natomiast świadectwo na ich erygowanie i poświęcenie, które wystawił o. Apolinary Cichowski, franciszkanin reformata z Przemyśla dnia 12.08.1824 r. Do dokonania tego aktu upoważnieni byli za zgodą biskupiego Konsystorza Diecezji Tynieckiej Ojcowie Reformaci z klasztoru wielickiego. Nie wiemy jednak, kto tego aktu dokonał. Inskrypcja na dokumencie jest nieczytelna. Możemy jedynie przypuszczać, że gwardian klasztoru, albo ktoś przez niego upoważniony... Na odwrocie 10. stacji znajduje się inskrypcja: **R.P. 1824**. Stacje drogi krzyżowej były wówczas o wiele bardziej obecne w pobożności ludowej niż dziś, gdyż były jednym z nielicznych nabożeństw, po których odprawieniu można było uzyskać odpust zupełny. By było to możliwe, musiały być zgodnie z ówczesnym prawem kościelnym erygowane, czyli poświęcone przez biskupa lub jego przedstawiciela

Kolumna kamienna. Jednym z ostatnich dzieł ks. Rojkowskiego było wybudowanie kamiennej kolumny z krzyżem. Ustawiono ją w obrębie kościoła przed obecną wikarówką na skarpie. Wybudowana została w roku 1826, o czym głosi inskrypcja na jej cokole. Poza tę inskrypcję, nie zachowały się żadne dokumenty na temat jej powstania. Jednak nie ulega wątpliwości, że zbudowana została dla upamiętnienia 50. rocznicy konsekracji kościoła, która miała miejsce 22.10.1776 r. Drugą zaś okolicznością było zapewne uczczenie 500-setnej rocznicy powstania parafii. Parafia zakliczyńska bowiem kanonicznie erygowana została ok. 1325 roku przez ordynariusza krakowskiego, biskupa Nankera. W tym bowiem roku wymieniana jest w aktach watykańskich, a od 1328 płaciła już świętopietrze.

Kolumna wykonana została z piaskowca w stylu klasycystycznym. Na wysokim prostokątnym cokole z dwoma stopniami ustawiona jest smukła kolumna w stylu doryckim o gładkim, lekko wybrzuszonym trzonie, na której szczycie znajduje się żelazny krzyż z pasyjką. Pod krzyżem zaś stoją niewiasty i św. Jan. Na cokole wykuta jest prostokątna płycizna z napisem: „R. P. 1826”. Nie ma zgodności wśród historyków sztuki, jak sklasyfikować tę kolumnę: jedni uważają, że jest to kolumna typowo maryjna, na której szczycie znajdować by się miała figura Madonny, a inni twierdzą, że należy do kapliczek typu „Boża Męka”, tzn. głównym elementem zdobniczym są sceny pasyjne. Osobiście wydaje mi się, że pierwotnie była to kolumna maryjna. „Boże Męki” bowiem powstawały wcześniej, już w XVII wieku, a na płaszczyznach cokolika nad kolumną były płaskorzeźby przedstawiające sceny z męki Chrystusa: tu zaś płaszczyzny są gładkie. Poza tym w naszym przypadku wiadomo, że obecny krzyż założony został dopiero 15 maja

1913 roku, w czasie renowacji tejże kolumny. Wcześniej, zamiast pasyjki, mogła być tam figura Matki Bożej. W roku 2012 poddana została pracom konserwatorskim.

Kandelabry. Na strychu plebanii znajdują się dwa drewniane kandelabry (świeczniki) wysokości ok. 1,85 m. Pierwotnie, aż do lat 60. XX w. paliły się na nich świece, a później przerobiono je na lampy elektryczne. O ich powstaniu nic pewnego nie można powiedzieć, ale nie jest wykluczone, że powstały za czasów pasterzowania ks. Rojkowskiego. Z analizy historycznej wiadomo, że usunięte zostały z kościoła w roku 1970 za czasów ks. Żmudki. Wcześniej, najprawdopodobniej za czasów ks. Franciszka Kamskiego, tzn. ok. roku 1890 były odnawiane. Zagipsowano wówczas głębokie żłobienia na ich powierzchni, a wprowadzono delikatne rysy w nawiązaniu do żłobień w figurach czterech figur świętych w ołtarzu głównym. Sprawione mogły być za czasów ks. Kowalczyka (1848-1882), albo, co bardziej prawdopodobne, za czasów ks. K. Rojkowskiego. Przeciwno temu pierwszemu świadczy

fakt, że zachowały się zapisywane skrzętnie każde jego wydatki (nawet tak drobne jak zakup komunikantów!), a nie ma wśród nich tak znacznych, jakimi były owe kandelabry. Poddanie ich konserwacji mogłoby wyjaśnić nam tę zagadkę. Może być bowiem na nich jakaś skryta inskrypcja lub data.

Nasz zasłużony proboszcz pod koniec życia doznał paraliżu, a następnie zmarł 9.05.1829 r., mając lat 70. Pogrzebany został przy kościele, albo, co bardziej prawdopodobne, na cmentarzu Podgórskich na Podlesiu; nie ma jednak na ten temat żadnej wzmianki... W kolejnych artykułach wypadałoby nam wspomnieć nam ks. Jędrzeja Kowalczyka (1848-1882) i ks. Franciszka Kamskiego (1883-1900), którzy zasłużyli się dla odnowienia i wyposażenia naszego kościoła jak ks. Rojkowski.

/ks. Józef Stopka/

TWORZENIE KSIĘGI GWAROWYCH WYRAŻEŃ

Biblioteka Gimnazjum zaprasza mieszkańców Gminy do udziału w tworzeniu „Księgi wyrażeń gwarowych używanych w naszej Gminie.” Mogą to być określenia: rzeczy, roślin, zawodów, jak również całe zwroty używane w potocznym języku.

Przykłady:

- robić coś ze śpasu - robić coś dla żartu
- lejdaki - placki ziemniaczane
- korcipina - czeremcha

- kozie cycki - kokoryczka
- psi ogon - skrzyp polny
- pypki - skwarki topione ze słoniny

Wyrażenia, należy przynieść do Biblioteki Gimnazjum, można przekazać je przez uczniów lub przesłać na adres bibliotekarza: jchorobik@tlen.pl

/Jolanta Chorobik - bibliotekarz gimnazjum/

Cztery strony gminy w starym obiektywie



Dożynki w Sieprawiu (1933 r.) Osoby rozpoznane na zdjęciu: Franciszek Wielgus (trzeci od prawej) i Stanisław Dobosz (drugi od prawej).



Dożynki w Kawęczinach (1935 lub 1936 r.) Grupa osób przed wejściem do dworu. Osoby rozpoznane na zdjęciu: Włodzimierz Czerwiński, administrator Kawęczin w latach 1934-40 (trzeci od lewej), jego żona (czwarta z lewej), szwagierka (pierwsza z lewej), karbowy Wojciech Mastalerz (trzeci z prawej), jego żona (z tyłu po przeciwnej stronie wienca dożynkowego) i Marysia Młynarczykówna (pierwsza z prawej).



Dożynki parafialne w Sieprawiu (1966 lub 1967 r.) Od prawej: ks. Jan Przytocki, Zofia Bętkowska (z d. Nawała), Rozalia Grzybek, Helena Sułowska (z d. Dyrda) i Michalina Michalik (z d. Nowak) trzymają wieniec dożynkowy, Halina Mrowczyk (z tyłu), ks. Józef Kęsek wikariusz, Maria Urbanik (z d. Stańczyk - z tyłu), Stanisław Bętkowski i Stefania Sułowska



Dożynki w Zakliczynie (1935 r.) Na schodach dworu w Zakliczynie rodzina Iwaszkiewiczów (fot. Kapusta).

/Archiwum cyfrowe Krzysztofa Króla. Oryginały zdjęć pochodzą ze zbiorów prywatnych: Pana Franciszka Wielgusa (fot.1), Pani Barbary Lem (fot.2), Pana Jana Iwaszkiewicza (fot. 3) i Pani Heleny Sułowskiej (fot. 4) /

Składam podziękowania za udostępnienie zdjęć do publikacji. W przypadku dostrzeżenia błędów lub rozpoznania innych, nie zidentyfikowanych jeszcze osób z fotografii, proszę Czytelników o kontakt z Redakcją.

/Krzysztof Król/

Gminny Ośrodek Kultury i Sportu

Półkolonia letnia 2015

Od 27.07 do 07.08.2015 roku na terenie naszej gminy zostały zorganizowane półkolonie letnie dla dzieci w wieku od 6 do 16 lat, w których wzięło udział aż 350 uczestników. Mieli oni okazję skorzystać z wielu atrakcji o charakterze rekreacyjno-turystyczno-kulturowym, jakie zapewniał program półkolonii.

Pierwszy dzień półkolonii dzieci spędziły w swoich placówkach (Zakliczyn, Czechówka, Siepraw), gdzie zostały zapoznane z regulaminem oraz programem półkolonii. W trosce o bezpieczeństwo wychowanków, w każdej placówce odbyło się spotkanie z przedstawicielem Komendy Policji, który przeprowadził z dziećmi pogadankę na temat bezpiecznego zachowania się na drogach podczas wycieczek pieszych i autokarowych oraz zabaw nad wodą. Zostały przypomniane i utrwalone numery alarmowe, a dzieci uzyskały wiedzę o bezpiecznych i skutecznych sposobach reagowania i udzielania pomocy. Wszyscy uczestnicy zostali zachęceni do wzięcia udziału w konkursie plastyczno-literackim „Policja przyszłości”.

Zgodnie z programem półkolonii i dzięki sprzyjającej pogodzie kolejne dni dzieci mogły spędzić nad wodą. Kilkakrotnie odwiedziliśmy basen w Dobczycach na „Jałowcowej Górze”, a także Zalew w Sułkowicach, gdzie pod czujnym okiem ratowników i opiekunów dzieci korzystały z kąpiei wodnych i słonecznych. Najwięcej jednak radości sprawił dzieciom wyjazd do Aquaparku w Krakowie, gdzie do woli mogli korzystać z przeróżnych atrakcji wodnych, zjeżdżalni, jacuzzi, fontann i bawić się aktywnie w basenach.

Odszkodnią od zabaw wodnych była piesza

wycieczka szlakiem turystyczno-pielgrzymkowym z miejscowości Brody (przejście przez rzekę Cedron) do Kalwarii Zebrzydowskiej, gdzie idąc „Drożkami Pana Jezusa” zwiedzaliśmy kapliczki i podziwiali piękno krajobrazu. Po dotarciu do Klasztoru dzieci odwiedziły Kaplicę Matki Bożej Kalwaryjskiej, a po krótkim odpoczynku i nabraniu sił wmaszerowali na Górę Kalwarię. Warto wspomnieć, że od 1 XII 1999 roku, Sanktuarium w Kalwarii Zebrzydowskiej (bazylika, klasztor i dróżki) zostało wpisane na listę Światowego Dziedzictwa Kultury i Natury UNESCO.

Podczas trwania półkolonii odbyły się również dwa wyjazdy do kina. W deszczową środę (29.07) zamiennie za pobyt nad Zalewem, zorganizowano wyjazd do kina „Muza” w Myślenicach, na film animowany „W głowie się nie mieści”, oraz tradycyjnie w ostatni dzień półkolonii do Cinema City w Krakowie na ekranizację jednej z najukochańszych książek wszech czasów - „Małego Księcia” Antoine'a de Saint Exupery'ego lub do wyboru dla nieco starszych, komedię Sci-Fi - „Piksele”.

W czwartek 06.08. odbył się tradycyjnie na „Jałowcowej Górze” piknik pożegnalny na zakończenie półkolonii. Dzieci miały zapewnione dmuchane atrakcje w wesołym miasteczku, trampolinę, watę cukrową, a na wzmocnienie sił, kiełbaski z grilla. Pod czujnym okiem pani Natalii Postrzech odbył się Kabaretowy Festiwal Półkolonijny, podczas którego uczestnicy prezentowali swoje zdolności artystyczno-komiczne, a najlepsi z najśmieszniejszych zostali nagrodzeni.

Nagrody odebrali również wszyscy, którzy wzięli

udział w konkursie plastyczno- literackim „Policja Przyszłości”. Prace uczestników zostały przesłane do dalszego etapu.

Zarówno kierownicy jak i wszyscy opiekunowie przez 2 tygodnie dbali o to, aby zapewnić dzieciom komfort i bezpieczeństwo podczas pobytu na półkolonii. Należy podkreślić, iż idea zapewnienia dzieciom możliwości

spędzania wakacyjnego czasu wolnego w takiej formie jest bardzo trafiona i cieszy się dużym zainteresowaniem. Wysoka frekwencja, pozytywne reakcje dzieci i rodziców dowodzą, iż należy kontynuować tę działalność i rozwijać w latach przyszłych.

/Joanna Ralska-Lenart/

Dożynki Powiatowe jakich jeszcze nie było...

Zwieńczeniem tegorocznych żniw były XVII Dożynki Powiatowe, których gospodarzem była Gmina Siepraw. 30 sierpnia kompleks Słoneczny Park wypełnił się po brzegi mieszkańcami powiatu.

Tradycyjnie, dożynki rozpoczęły się dziękczynną mszą świętą w Sanktuarium Bł. Anieli Salawy w Sieprawiu. Mury Sanktuarium zgromadziły grupy wieńcowe, rolników, mieszkańców powiatu i zaproszonych gości. Mszę świętą poprowadził Ksiądz Proboszcz Piotr Kluska, który w słowie skierowanym do zgromadzonych w kościele wiernych podkreślił że „posiadanie ziemi jest szczególnym znakiem błogosławieństwa Bożego”. Oprawę muzyczną uroczystości kościelnej zapewniła Orkiestra Dęta Sieprawianka, Zespół Instrumentalny, Adam Szlachetka i Joanna Stoch. Po mszy świętej korowód dożynkowy prowadzony przez Orkiestrę Sieprawianka oraz Starostów Dożynek: Bożenę Poznańską i Leszka Molusa przemaszerował spod Sanktuarium na kompleks Słoneczny Park. Oficjalnego otwarcia XVII Powiatowych Dożynek dokonali wspólnie Wójt Gminy Siepraw Tadeusz Pitala oraz Starosta Powiatu Myślenickiego Józef Tomal.

Na dożynkowej scenie nie zabrakło emocji związanych z konkursem wieńca dożynkowego. Jury w składzie: Przewodnicząca Halina Kustosz Miśko kierownik Wydziału Strategii, Promocji i Funduszy Europejskich Starostwa Powiatowego w Myślenicach, Członkowie: Józef Dudzik członek Zarządu Powiatu Myślenickiego, Grażyna Pitala kierownik Terenowego Zespołu Doradztwa Rolniczego w Myślenicach, Rafał Alicki plastyk, muzyk - mieszkaniec Gminy Siepraw, oceniało wieńce, biorąc pod uwagę następujące kryteria: zgodność z tradycją regionu (kształt wieńca, sposób zdobienia, użycie tradycyjnych materiałów) oraz ogólny wyraz artystyczny. Prowadzący uroczystość dożynkową Konrad Sołtys czuwał nad sprawnym przebiegiem prezentacji wieńców dożynkowych. Na scenie prezentowały się zespoły z poszczególnych gmin, "ośpiewując wieńce": KGW z Czechówki (Gm. Siepraw), KGW Stadniki (Gm. Dobczyce), Zespół Regionalny „Zagórzanie” z Lubnia (Gm. Lubień), KGW z Trzemeśni (Gm. Myślenice), Zespół Regionalny „Pcimianie” (Gm. Pcim), Grupa Dożynkowa z Kawca (Gm. Raciechowice), Zespół „Sułkowicka Podkowa” (Gm. Sułkowice), Gminne Koło Gospodyń Wiejskich w Tokarni (Gm. Tokarnia), Stowarzyszenie Gospodyń Wiejskich Glichowianka z Glichowa (Gm. Wiśniowa). Poza konkursem wystąpiło KG Górne Przedmieście z Myślenic prezentując obrzęd dożynkowy ze szczególną dedykacją dla Starosty Myślenickiego Józefa Tomali. Wszystkie grupy wieńcowe biorące udział w konkursie otrzymały nagrody pieniężne w wysokości 700 zł każda. Za najokazalszy komisja uznała wieniec wykonany przez Zespół Regionalny „Pcimianie”, który otrzymał nagrodę specjalną Starosty w wysokości 1000 zł. Nagrody pieniężne w konkursie wieńca

dożynkowego ufundowało Starostwo Powiatowe. Uehonorowani zostali także wiodący rolnicy z terenu powiatu myślenickiego. Nagrodzeni zostali: Leszek Molus z Łyczanki (Gm. Siepraw), prowadzący duże gospodarstwo ekologiczne i agroturystyczne, Ewa i Marian Leśniakowie z Polanki (Gm. Myślenice), prowadzący fermę króliczą oraz Janusz i Beata Cichowscy z Krzesławic (Gm. Raciechowice), specjalizujący się w produkcji prosiąt do dalszego chowu. Nagrody i dyplomy uroczystie wręczyli starosta Józef Tomal oraz wójt Tadeusz Pitala.

W dalszej części artystycznej dożynek publiczność miała okazję zobaczyć tradycyjny obrzęd dożynkowy w wykonaniu Domu Małopolskich Gospodyń oraz Grupy Folklorystycznej Sieprawianie. Na dożynkowej scenie wystąpił także Reprezentacyjny Zespół Regionalny z Gminy Beclean z Rumunii. Właśnie z Gminą Beclean z Rumuni nasz Gmina nawiązała w 2015 r współpracę, dzięki czemu mogliśmy gościć zespół SOMESUL. Upominek dla zespołu z Rumunii goszczącego na Dożynkach ufundował Stanisław Bisztyga - Prezes Zarządu MARR S.A. W sierpniu Gmina Siepraw zawsze gościła u siebie przedstawicieli gminy partnerskiej ze Słowacji Spissky Štvrtok. Niestety w tym roku uroczystości w Sieprawiu zbiegły się z uroczystościami na Słowacji, dlatego zespół Regionalny Štvrtocan nie mógł u nas wystąpić. Na terenie kompleksu Słoneczny Park usytuowano wystawę firm i podmiotów związanych z produkcją i przetwórstwem rolniczym oraz rękodziełem artystycznym. Zaprezentowały się m.in.: Piekarnia - Cukiernia „Złoty Kłos” z Dobczyc, Ciasteczka z Krakowa, Janina Kowalczyk - rękodzieło ludowe (Gm. Lubień), Katarzyna Pitala - kolorowy świat Kasi z Jawornika (gm. Myślenice), Stowarzyszenie Gospodyń w Sułkowicach serwujące sułkowicką "krzonkówkę", Małopolski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Karniowicach, Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania Turystyczna Podkowa, Renata Dyrda z Myślenic - decoupage, Ewa Saczka - mozaika artystyczna (gm. Siepraw), Stowarzyszenie ISPINA (gm. Dobczyce) Dorota Szlachetka „HIACYNTA” - rzeźby, dewocjonalia (gm. Siepraw), Stowarzyszenie Doliny Karpia ART. DOKA biżuteria koralikowa wyroby szydełkowe oraz stoiska z wyrobami mleczarskimi (Antoni Sukta gm. Myślenice, Jan Dyduła gm. Siepraw) i produktami pszczelarskimi (Zofia Długopolska gm. Raciechowice, Bartłomiej Cholewa gm. Siepraw, Józef Pawlak gm. Wiśniowa). Podczas dożynek skorzystać można było z oferty handlowych, gastronomicznych przygotowanych przez Catering Jałowcowa Góra, parku zabaw dla dzieci, przejażdżek konnych (Leszek Molus - Pańskie Pola) oraz kibicować rozgrywkom Turnieju Tenisa Ziemi Siepraw CUP w którym nagrody ufundowali Radni Gminy Siepraw oraz Rodzinny Klub Sportowy Rakietka. W trakcie dożynek przeprowadzona została zbiórka na leczenie Ksawerego Sadzika z Bysiny który choruje na „siatkówcza”.

Na zakończenie części oficjalnej Starosta Józef Tomal zaprosił wszystkich na przyszły rok do Gminy Pcim, której Zarząd Powiatu Myślenickiego postanowił powierzyć organizację XVIII Dożynek Powiatowych w 2016 roku. Jednocześnie uroczystie przekazał symboliczną rzeźbę "Parę Kliszczaków" przyszlatorocznemu gospodarzowi dożynek Gminie Pcim, którą reprezentował Sekretarz Gminy Pcim Edward Zadora.

Ukoronowaniem całego dnia wrażeń był energetyczny koncert gwiazdy wieczoru Rafała Brzozowskiego wraz z Zespołem. Na zakończenie rewelacyjnego koncertu Rafała Brzozowskiego w niebo wystrzeliły kolorowe fajerwerki, a publiczność bawiła się w dyskotekowych rytmach zespołu Telex i Dja Mikołaja Sołtysa aż do 2 w nocy.

Za pomoc w organizacji uroczystości dożynkowych oraz obsłudze delegacji z Gminy Beclean dziękujemy: Księdzu Proboszczowi Piotrowi Klusce, Stowarzyszeniom: SIO z Czechówki, Przyjaciół Zakliczyna, Przyjaciół Ziemi Sieprawskiej, LGD Turystycznej Podkowie, Ochotniczym Strażom Pożarnym z terenu Gminy Siepraw, OSP Olszowice, Ingatowi Timar, Dyrekcji Gimnazjum oraz Pani Bożenie Głąb wraz z wolontariuszami, dr Tadeuszowi Żabie,

Prezesowi Zarządu MARR S.A. Stanisławowi Bisztydźce, Burmistrzowi Miasta i Gminy Świątniki Górne dr Witoldowi Słomce, Terenowemu Zespołowi Doradztwa Rolniczego w Myślenicach, Prezesowi Spółdzielni Samopomoc Chłopska w Sieprawiu Józefowi Błachutowi, Jolancie Majce Przewodniczącej Rady Powiatowej MIR w Myślenicach, Markowi Matodze, Aleksandrowi Sudrowi, Joannie Stoch, Annie Szczepanek, Pracownikom Referatu **Gospodarki Komunalnej i Gospodarki Odpadami.**

Organizatorzy: Starostwo Powiatowe w Myślenicach, Gmina Siepraw, Gminny Ośrodek Kultury i Sportu w Sieprawiu.

Sponsorzy: Delikatesy Centrum w Sieprawiu, PSB Mrówka Myślenice

Patronat medialny nad Dożynkami objęły redakcje: Gazety Myślenickiej, Głosu Myślenickiego, portalu Miasto-info i portalu www.ziemiamyslenicka.pl oraz Telewizji Powiatowej i TV Myślenice.

/GOKiS Siepraw/

Z życia Stowarzyszeń

V Kwesta w Zakliczynie

„dotychczas złożone datki pozwoliły na odnowienie 7 nagrobków”

Dzień Wszystkich Świętych w tym roku będzie kolejną okazją uczestnictwa naszej społeczności w wspieraniu renowacji starych, zabytkowych nagrobków znajdujących się na naszych parafialnych cmentarzach. Dotychczas zebrane datki pozwoliły na odnowienie 7 nagrobków. Świadczy to dobitnie o naszej dbałości o zabytki naszego kulturowego dziedzictwa. Cztery poprzednie kwesty przyniosły środki w wysokości 26.011,81 PLN i 125,04 Euro.

W tym roku do odnowienia wytypowany został nagrobek śp. Eleonory z Kiszaków Olajossowej zm. w 1900 r. Pomnik ten znajduje się po lewej stronie brzozy przy głównej alejce cmentarza. Pilnej naprawy, wymagają również 2 nagrobki na starym cmentarzu „Na Podlesiu.” Zostały one rozebrane i przewiezione do

warsztatu kamieniarskiego ze względu na zagrożenie zniszczenia ich przez wiatrołomy. Jeżeli zostaną fundusze po renowacji nagrobka na nowym cmentarzu, to i one zostaną odpowiednio zabezpieczone. Organizacje działające na terenie Parafii, przede wszystkim Rada Parafialna, Radni Gminni, Stowarzyszenia, przy udziale młodzieży przygotowującej się pod opieką ks. Damiana do Sakramentu Bierzmowania w porozumieniu z Proboszczem Parafii w Zakliczynie będą kwestować 1 listopada w godzinach 8-17. Serdecznie zapraszamy.

/Koordynator kwesty Wiesław Świech/

Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Sieprawskiej zaprasza na wystawę

W Starym Kościele Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Sieprawskiej zorganizowało wystawę upamiętniającą dwudziestą rocznicę konsekracji Kościoła parafialnego.

Szczególną wagę uświetnienia takiej rocznicy uświadomił członkom Stowarzyszenia ks. proboszcz Piotr Kluska podsuwając pomysł zorganizowania wystawy obejmującej okres od roku 1958, kiedy to ówczesny proboszcz sieprawski ks. Jan Przytocky rozpoczął budowę nowego Kościoła /biogram ks. Przytockiego w niniejszym Biuletynie/.

Staraliśmy się wyakcentować najważniejsze wydarzenia z historii naszego kościoła, z historii naszej wspólnoty parafialnej aż do 2004 roku, do momentu

erygowania w naszej parafialnej świątyni Sanktuarium bł. Anieli Salawy.

Mamy nadzieję, że nawet niedoskonała wystawa skłoni do refleksji, którymi podzielicie się wpisując je w księdkę pamiątkowej.

/Stowarzyszenie Przyjaciół
Ziemi Sieprawskiej/

Ps. Podajemy kontakt e-mail-owy, gdybyście chcieli Państwo podzielić się z nami informacją o osobach rozpoznanych na prezentowanych fotografiach:

- krlstoffs@vp.pl

O sporcie w Gminie

Stanisław Nowak z Sieprawia, kolarz LKS Iskra Głogoczów, zdobywa kolejne medale Mistrzostw Polski



26.07.2015 r. w Głogowie odbyły się Mistrzostwa Polski kat. junior młodszy w kolarstwie górskim, zdecydowanie zwyciężył nasz zawodnik Stanisław Nowak, zdobywając złoty medal.

22.08.2015 r. w Jaśle odbyły się Mistrzostwa Polski w olimpijskiej dyscyplinie - wyścigach BMX i tutaj też Stanisław Nowak pokazał klasę, zdobywając tytuł Mistrza Polski i kolejny w tym roku złoty medal.

Dobra passa Staszka trwa, to już trzeci w tym roku medal, wcześniej w styczniu zdobył brązowy medal Mistrzostw Polski i Puchar Polski w kolarstwie przełajowym

12.09.2015 r. Stanisław Nowak wystartował jeszcze w "Górskich Mistrzostwach Polski na Szosie" w Jeleniej Górze i tu znowu zaprezentował się bardzo dobrze, w stawce 150 zawodników wywalczył 7 pozycję z niewielką stratą do zwycięzcy a trzeba zaznaczyć, że to był w tym sezonie jego pierwszy start w wyścigu szosowym.

Staszek zdominował także tegoroczny Puchar Polski w kolarstwie górskim (MTB), wygrał 6 wyścigów z 7, w których wystartował i zdecydowanie zwyciężył w klasyfikacji końcowej Pucharu Polski.

Sezon się jeszcze nie zakończył, do tej pory Staszek wystartował w kilkudziesięciu wyścigach w kraju i za granicą i jest zdecydowanym leaderem klasyfikacji indywidualnej Polskiego Związku Kolarskiego.

Jest członkiem kadry narodowej juniorów w kolarstwie górskim i BMX, obecnie przebywa na zgrupowaniu, 20 września wystartuje na wyścigu w Austrii reprezentując Polskę.

Do końca sezonu MTB pozostało jeszcze kilka startów, między innymi: w ramach " Małopolska Liga Kolarska o Puchar Marszałka Województwa Małopolskiego " 26 września w Pcimiu, 4 października w Myślenicach, w Sieprawiu wystartuje 24 września w ramach Mistrzostw Małopolski Młodzieży Szkolnej, reprezentując szkołę średnią do której uczęszcza, zawody odbędą się na stoku narciarskim w Sieprawiu.

Od października starty w kolarstwie przełajowym i zmiana kategorii z juniora młodszego na juniora.

Oby starty w następnych sezonach były równie udane.

/Józef Tylek/

Kryzys trwa w najlepsze, czy sieprawskie drużyny wreszcie zaskoczą?

Kiedy sieprawskie drużyny niespełna cztery miesiące temu kończyły swoje ligowe zmagania, wielu podpisywało się pod stwierdzeniem, że „gorzej już być nie może”. Początek nowego sezonu, czyli piłkarska jesień w wykonaniu obydwu zespołów Karpat Siepraw pokazuje, że rozczarowanie finiszem poprzednich rozgrywek jest niczym w porównaniu z obecną dyspozycją naszych piłkarzy.

Pierwsza drużyna rozpoczęła sezon pod wodzą Tomasza Szablowskiego. Wobec ogromnych osłabień kadrowych, wynikających głównie ze spadku Karpat do klasy okręgowej i odejściu większości kluczowych dotąd graczy, nowy trener naszego zespołu musiał w ekspresowym tempie uzupełniać skład. W ostatnich latach, kiedy Karpaty występowały na poziomie IV ligi, a klub znajdował się w stabilnej sytuacji finansowej, pozyskanie nowych zawodników nie było problemem. Przed bieżącymi rozgrywkami kompletowanie kadry okazało się zadaniem niebywale trudnym. Wobec bardzo ograniczonych ruchów kadrowych, trzon zespołu zbudowany jest z wychowanków klubu i kilku przyjezdnych zawodników. Najmłodszy podopieczni Szablowskiego mają niespełna 16 lat i

nierzadko występują w meczach od pierwszego gwizdka. Początkowe spotkania stanowią dla Karpat źródło sporych rozczarowań, a jedynym pozytywnym akcentem w ostatnich tygodniach było zwycięstwo z lokalnym rywalem, Jordanem Zakliczyn.

Niewiele lepiej radzi sobie drużyna rezerw Karpat, która w odróżnieniu od pierwszego zespołu, kadrowo prezentuje się conajmniej solidnie. Trener Matoga wreszcie dysponuje szerokim składem, jednak, póki co, drużyna nie może osiągnąć dyspozycji, która pozwalałaby na regularne zwycięstwa. Remis i wygrana w pierwszych sześciu kolejkach ligowych z pewnością nie jest powodem do dumy, jednak czas powinien pracować na korzyść Karpat II i druga część rundy jesiennej ma być zdecydowanie lepsza, niż jej początkowa faza.

Wobec kiepskiej postawy naszych drużyn w rozgrywkach ligowych, trudno spoglądać na piłkę nożną w Sieprawiu z dużym optymizmem. Warto jednak zwrócić uwagę, że futbol nadal stanowi dla najmłodszych z naszej gminy dobrą formę rozrywki i rozwoju. Fakt ten należy potwierdzić powstawaniem nowych szkółek piłkarskich w

Sieprawiu i Łyczance. Patrząc na zainteresowanie i frekwencję na pierwszych treningach, należy mieć nadzieję, że wśród tych dziesiątek najmłodszych adeptów piłki nożnej są tacy, którzy za kilka lat przywrócą sieprawskiej piłce klubowej miejsce na jakie zasługuje. Bo rysujące się perspektywy spadku naszych drużyn do piłkarskiej A i C

klasy, nie napawają wielką nadzieją nawet największych optymistów.

/Jarosław Matoga/

Dobra gra ale słabe wyniki

Po 8 kolejkach rozgrywek Klasy Okręgowej III (Kraków) Jordan Sum Zakliczyn okupuje ostatnie miejsce w tabeli, złożyło się na to 7 porażek i tylko jedno zwycięstwo w 4 kolejce z Dziekanowią. Do końca rundy pozostało jeszcze 5 kolejek. O przyczyny tego stanu rzeczy zapytałem Prezesa klubu Stanisława Kasinę, który przekazał następujące informacje: Od lipca tego roku na stanowisku trenera I drużyny nastąpiła zmiana- Roberta Nowaka zastąpił grający jeszcze do niedawna w zespole Mirosław Jaśkowiec. Przed rozpoczęciem sezonu nie było możliwości odpowiedniego przygotowania zawodników- nowy trener nie mógł prowadzić treningów, ponieważ musiał wypełnić poprzednie zobowiązania. Z drużyny ubyło kilku podstawowych zawodników: Szymon Burkat został wypożyczony na własną prośbę do Górnika Wieliczka. Zawodnik ten chciał sprawdzić się w wyższej klasie rozgrywek (IV liga). Został tam dobrze przyjęty i gra w I składzie, strzelając bramki. Do Lotnika Kryspinów odszedł Tomasz Kwater, nowym klubem dla Alana Lepiarza i Tomasza Czyżewskiego stał się Orzeł Piaski Wielkie. Michał Matoga zasilili szeregi Karpat Siepraw. Z gry zrezygnował bramkarz Konrad Burkat. Na miejsce tych zawodników trzeba było wprowadzić juniorów, którzy muszą się „ograć”. Od przeciwników niejednokrotnie można było usłyszeć: „, to wy powinniście ten mecz wygrać,

ponieważ lepiej graliście”. Zabrakło tu jednak doświadczenia i łutu szczęścia. Trzeba żywić nadzieje, że z czasem przyjdą wyniki pozwalające na utrzymanie się w tej klasie rozgrywek. Przed następną rundą należy pomyśleć o wzmocnieniu składu o doświadczonych zawodników aby młodszy piłkarze mogli uczyć się piłkarskiego rzemiosła i nabrali odpowiedniej rutyny. Do Klasy A spadną 2 ostatnie drużyny, do rozegrania jest jeszcze wiele spotkań i dobytek punktowy na pewno się zwiększy.

Juniorzy Jordana w II Lidze (Myślenice) aktualnie po 10 kolejkach zajmują 4 miejsce. W 6 pierwszych meczach zdobyli 16 pkt, potem przyszły 3 kolejne porażki, wreszcie zwycięstwo na wyjeździe z Tempem Rzeszotary 0 : 2. Wysoka pozycja w tabeli pozwala mieć nadzieję na spokojny, ligowy byt. Można stwierdzić, że I drużyna ma solidne zaplecze.

W środku tabeli rozgrywek znajduje się zespół najmłodszych adeptów piłki nożnej czyli trampkarzy. Jako ciekawostkę podaję fakt, że z zespołem gra i trenuje 6 dziewcząt, które po osiągnięciu wieku juniorskiego zasiła zgodnie z podpisaną umową drużynę kobiecą z Osieczan.

Wszystkim ekipom zakliczyńskiego klubu życzymy wielu sportowych sukcesów.

/Wiesław Świech/

Przyroda wokół nas

Dbajmy o dziedzictwo przyrodnicze

„Puszcze bory i knieje są dziś przetrzebione, bagniste pradoliny rzek porosłe ongiś kępami olch i brzoźmieriolowane, rzeki- uregulowane, mszary, roisty, oczerety-osuszone. Coraz mniej jest naturalnych, niezniszczonych ręką człowieka wodnych i leśnych zakątków, choć tu i ówdzie jeszcze miejsca takie istnieją. Owe dzikie ostępy, mateczniki, naturalne ostoje różnorodnego zwierza, urzekające pięknem pierwotnej przyrody - to ostatnie już enklawy ciszy i spokoju”. Tak przed kilkunastu laty opisywał Stefan Maciejewski odchodzącą i ginącą przyrodę. Nasza Sieprawska fauna również ubożeje. Niektórym gatunkom grozi wymarcie lub już wyginęły w naszej okolicy. Pamiętamy jeszcze przestrogi naszych przyrodników sprzed kilku laty w sprawie ginących żab i innych stworzeń. W większości miejsc gdzie do niedawna było pełno żab w tym momencie wyginęły całkowicie. Niestety bezpowrotnie zniknęły też nawoływania kuropatw, przepiórek, derkaczy. Zgasły też trele słowików i śpiewy skowronków. Wyginęły dzikie storczyki, które urzekały przecudownym zapachem. Trudno szukać też w akwenach wodnych traszek czy raków. Niejednokrotnie spotykam się z pytaniem: jak pozbyć się nietoperzy z domu czy altany. Zawsze na takie pytanie odpowiadam: dziękujemy

Bogu, że je jeszcze mamy. Nietoperze w ciągu kilku godzin w nocy zjadają tysiące komarów i innych szkodliwych owadów. Tak chętnie pozbywamy się naszych jaskółek, pleszek, wróbla zamurując wszelkie szczeliny i otwory w domu. Co nas czeka? Nie trzeba długo zastanawiać się nad odpowiedzią-nasuwa się ona sama... Zamiast urzekających żab i nietoperzy mamy plagę komarów. W zamian za pięknie śpiewające ptaki-plagę ślimaków. Nie przypadkiem coraz częściej musimy sięgać po różnorodne opryski, które robią nam dziurę w kieszeni. Sami jesteśmy temu winni... Co robić? Myślę, że każdy z nas może zrobić coś, nawet duże coś. Po pierwsze nie szkodźmy. Starajmy się zachować naturalne tereny, dbajmy o środowisko. Kolejnym krokiem powinno być stworzenie odpowiednich miejsc dla pożytecznych zwierząt, choćby budując budki dla ptaków i owadów oraz nietoperzy. Nie osuszajmy terenów podmokłych czy też stawów. Używajmy chemii z rozważą i odpowiednią wiedzą. Dbajmy o nasze dziedzictwo przyrodnicze dla następnych pokoleń.

/Piotr Nowak/



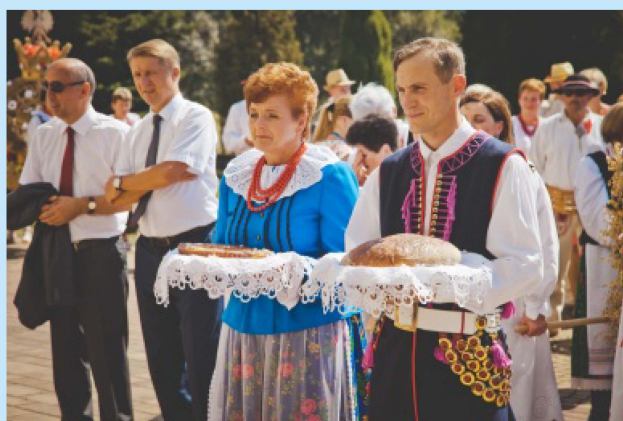
**Z filatelistyką za pan brat
str. 16**



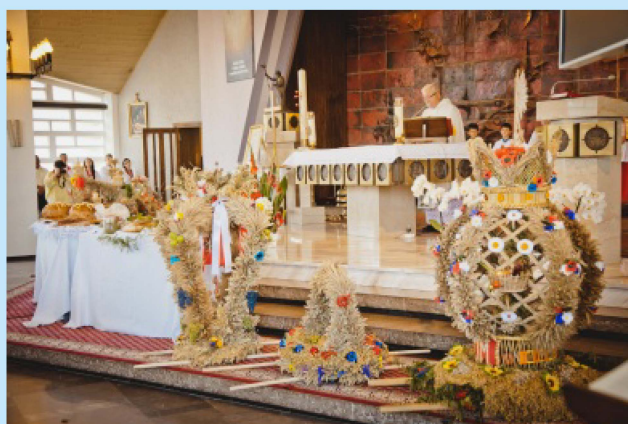
**Sieprawskie skrzynie malowane (Fot.1. W artykule.
Sieprawska skrzynia malowana z końca XIX wieku z
charakterystycznym trójkowym motywem zdobniczym
w formie gałązek z tulipanami str. 18**



**Półkolonia letnia 2015
str. 26**



**Dożynki powiatowe jakich jeszcze nie było
str. 27**



**Dożynki powiatowe jakich jeszcze nie było
str. 27**



**Dożynki powiatowe jakich jeszcze nie było
str. 27**



**Kwesta w
Zakliczynie
str. 28**



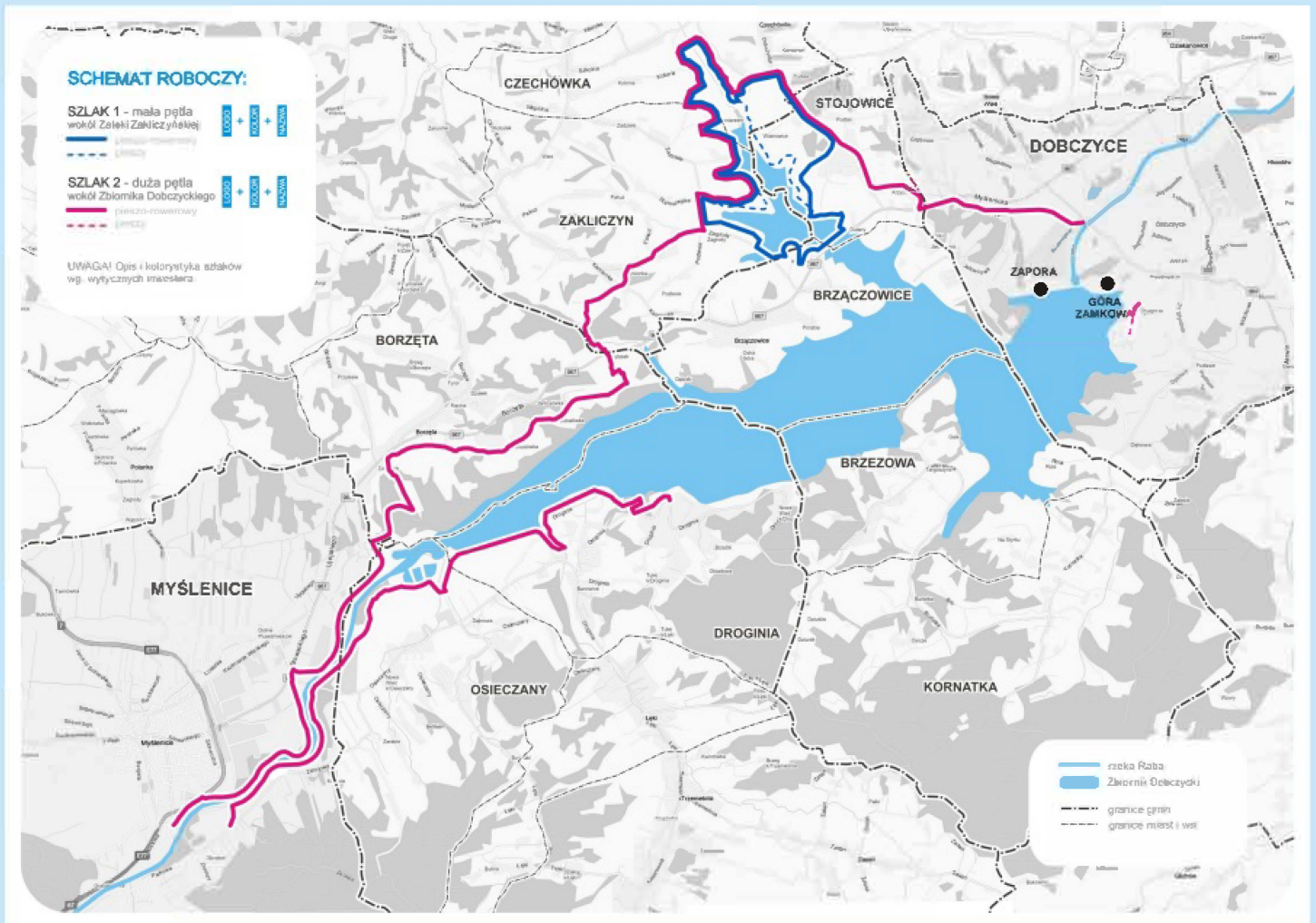
**Stanisław Nowak z
Sieprawia zdobywa
kolejne medale
str. 29**



Siepraw bez barier
str. 11



Wieńce dożynkowe
str. 27



Pieszko, rowerem wokół Zatoki Zakliczyńskiej i Zbiornika Dobczyckiego str. 7

Wydawca: GMINA SIEPRAW

Redakcja: Wanda Matoga

Współpraca redakcyjna: Wiesław Świech

Autorzy artykułów: Michał Baran, Jolanta Chorobik, Bożena Głęb, GOKiS Siepraw, Stanisława Kasprzycka, Stanisław Konarski, Alicja Kowalczyk, Bożena Krawczyk, Krzysztof Król, Jadwiga Kuras, Jarosław Matoga, Wanda Matoga, Piotr Nowak, Wiktor Piwowarski, Krzysztof Postrzech, Joanna Ralska-Lenart, Ewa Rozwadowska, ks. Józef Stopka, Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Sieprawskiej, Dorota Suder, Iwona Suder, Anna Ślósarz, Justyna Ślusarczyk, Wiesław Świech, Mariola Trojańska, Józef Tylek, Konrad Urbanik, Maria Wielgus, Leszek Wierzbę, Wiesława Wójtowiec, Grzegorz Żmudzki.

Kontakt z Redakcją: (12) 3721 800 lub listownie: Urząd Gminy Siepraw, ul. Kawęciny 30, 32-447 Siepraw, z dopiskiem „Z Czterech Stron Gminy”.

